

Τα νέα του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

«ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΜΟΥ»

Διμηναίο Δελτίο Ενήμερωσης και Επικοινωνίας των Απανταχού εξ Ελληνικού Γορτυνιάς

Έτος 15ο • Αρ. φύλλον 100 • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2008 • Εμ. Μπενάκη 73 • 10681 ☎ 210-3811.888

ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΟΥ

Ο Αύγουστος είναι ο μήνας που τις περισσότερες ημέρες του, όλοι εμείς που έχουμε φύγει από το χωριό μας έχουμε προγραμματίσει να τις περνάμε εκεί. Ιδιαίτερα το τελευταίο 15νθήμερο. Είναι οι ημέρες που τις έχουμε συνδυάσει με τις καλύτερες παιδικές μας αναμνήσεις. Τις ημέρες που το χωριό μας είχε την Γιορτή του! Το πανηγύρι μας! Το πανηγύρι που όλοι μας με χατάρτα και χαρά πάντα περιμέναμε. Ήταν οι ημέρες που περιμέναμε να έρθει κάποιος πολύ δίκος μας. Αδελφός, συμμαθητής, γείτονας, από τα «ξένα» όπου είχε αναγκασθεί λόγω της φτώχειας να «μεταναστεύσει» προς ανεύρωση δουλειάς.

Εσπερινός

Πάντα αυτήν την περίοδο το χωριό μας έσφυζε από ζωή. Η ηλικία και τα μαγαζιά ήταν ασφυκτικά γεμάτα. Οι γειτονιές βούιζαν από τις φωνές των παιδιών. Όλα τα σπίτια ήταν ανοικτά και γεμάτα. Ευχάριστες νοσταλγικές αναμνήσεις! Μα πιο πολύ ευχάριστη και νοσταλγική αλήθεια και βαθύτερα χαραγμένη στην μνήμη μας ήταν η προσημονία, η προετοιμασία και τέλος η άφιξη του Συλλόγου την παραμονή του πανηγυριού από την Αθήνα. Ε λοιπόν και σήμερα εν έτει 2008 ελάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει. Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας με την ίδια χατάρτα περιμένουν τους δικούς τους. Συγγενείς, φίλους, συμπατριώτες για να βρεθούν λίγες μέρες μαζί τους! Να θυμηθούν, να αναπολήσουν και να χέσουν τα παλιά!

Έτσι και και τον Αύγουστο που πέρασε η όμορφη και ανακαινισμένη πλατεία μας με τα πανέμορφα μαγαζιά της όπως κάθε χρόνο έσφυζε από ζωή. Οι γειτονιές μας, τα Μπαρμπαλιέικα, τα Μεσιανέικα, τα Δασκαλιέικα, το Νιοχώρι, τα Κονιαρέικα βούιζαν από τις φωνές των παιδιών αλήθεια και των μεγάλων. Όλα τα σπίτια ήταν ανοικτά και γεμάτα. Ο Σύλλογος όπως πάντα μέχρι σήμερα ήταν και εφέτος παρόν. Είχε προγραμματίσει, προετοιμάσει και πραγματοποιήσει αρκετές εκδηλώσεις.

Οι βραβευθέντες

Την Παρασκευή το βράδυ στις 22 Αυγούστου σε μία λαϊκή βραδιά είχε προκαλέσει την λαϊκή κομπανία του Σταθά από την Καθαμάτα. Στην πλατεία του χωριού έγινε γλέντι τρικούμπερο μέχρι πρωίας. Το κέφι, ο χορός και το γλέντι ήταν τέτοιο που όμοιο του όπως ήνε δεν έχει ξαναγίνει. Εγώ τουλάχιστον δεν άκουσα ούτε έναν να γκριαξει αλήα αντίθετα και οι πλέον απαιτητικοί συμπατριώτες μας μου μίηούσαν με ενθουσιασμό, ικανοποίηση και επαινετικά για αυτήν την εκδήλωση του Συλλόγου.

Την Τετάρτη το βράδυ στις 27 Αυγούστου ο γνωστός Καραγκιοζοπαίκτης Σπυρόπουλος στο θεατράκι της Πλατείας προσέφερε μια ευχάριστη βραδιά

Συνέχεια στη σελίδα 5

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ύστερα από συνεδρίαση αποφάσισε να προκηρύξει εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Θα πραγματοποιηθούν στις 2 Νοεμβρίου 2008 ημέρα Κυριακή στην αίθουσα της Παναρακαδικής Ένωσης οδός Τζωρτζί 10.

Στις 11:00 θα ξεκινήσουν οι διαδικασίες (Γενική Συνέλευση, οικονομικός απολογισμός του απερχομένου Δ.Σ. εκλογές)

Αιτήσεις υποψηφιότητας για το νέο Δ.Σ. μπορείτε να υποβάλλετε στα γραφεία του Συλλόγου Εμ. Μπενάκη 73 (3ος όροφος) μέχρι 31 Οκτωβρίου 2008. Το γραφείο του Συλλόγου από 29-10-2008 έως 31-10-2008 θα παραμένει ανοικτό τις απογευματινές ώρες από 5-8 μ.μ για τον σκοπό αυτό.

Από το Δ.Σ.

ΤΑ... ΕΚΑΤΟΣΤΗΣΑΜΕ!

Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Πέρασαν τρία χρόνια από τότε που το Δ.Σ. μας ανέθεσε την ευθύνη για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας μας. Τα συναισθήματα τότε ήταν ανάμεικτα. Τιμή, φόβος, αμηχανία, δέος, χαρά! Τι δουλειά είχαμε εμείς με μία τόσο σοβαρή υπόθεση. Δεν είχαμε καμία σχέση με αυτό το αντικείμενο! Ούτε δημοσιογράφοι, ούτε λόγιοι, ούτε φιλόλογοι, ούτε συγγραφείς, ούτε τυπογράφοι είμαστε. Καμία σχέση με όλα αυτά. Δεν είχαμε δει ούτε σε ντοκιμαντέρ πως γίνεται κάτι τέτοιο. Όμως από όλα τα συναισθήματα κυριάρχησε αυτό του χρέους και της ευθύνης απέναντι στο Σύλλογο και κυρίως απέναντι στους 1200 περίπου παραλήπτες της εφημερίδας μας. Έτσι λοιπόν δεχθήκαμε αυτήν την βαρεία και «επικίνδυνη» για εμάς ευθύνη! Εμείς οι άσχετοι! Και ξεκινήσαμε δειλά-δειλά το πρώτο φύλλο. Στην συνέχεια τα υπόλοιπα. Χωρίς καμία διακοπή! Και τα ανεβάσαμε στο Διαδίκτυο, στην ιστοσελίδα μας! Αρχικά επιλεγμένα άρθρα στο www.eliniko.com.gr. Ύστερα ολόκληρη την εφημερίδα στον δικό μας τόπο www.ellinikon.gr. Το αποτέλεσμα θα το κρίνετε εσείς! Εμείς το μόνο που κάναμε, ήταν να βάζουμε μπροστά κάθε φορά που ήταν να ετοιμασθεί ένα φύλλο, αυτά που είπαμε προηγουμένως! Την ευθύνη και το χρέος που είχαμε σαν πατριώτες και σαν μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, απέναντι σε όλους εσάς, που ξέρουμε με πόση χαρά και ανυπομονησία περιμένετε κάθε φορά αυτόν **συνεπή σύνδεσμό** μας με τον **«τόπο τον δικό μας»**. Την εφημερίδα μας! Θέλουμε να σας ζητήσουμε συγγνώμη για τα λάθη μας, τις παραλείψεις μας και να σας ευχαριστήσουμε για την κατανόησή σας, για την ενθάρρυνσή σας, για την στήριξή σας, για τα καλά σας λόγια που κατ' ιδίαν ακούγαμε. Χωρίς εσάς δεν θα τα καταφέραμε! Χωρίς εσάς δεν θα είχαμε την τιμή και την ευτυχία να ετοιμάσουμε και να εκδώσουμε το **100ο φύλλο!** Χωρίς εσάς και την στήριξή σας δεν θα είχαμε την χαρά και την ευτυχία να ετοιμάσουμε και να σας κάνουμε αυτήν την ευχάριστη (είμαστε σίγουροι για αυτό) **ΕΚΠΑΛΗΣΗ!** Την **Ανατύπωση του πρώτου φύλλου** που σίγουρα όλοι μας θέλουμε να το έχουμε στην συλλογή μας!

Με βαθειά εκτίμηση και Σεβαρόμ

Η Συντακτική Επιτροπή

ΞΕΚΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Ένα ακόμη κόσμημα αποκτά το χωριό μας

Στα τέλη Αυγούστου η Δημοτική Αρχή δημοπράτησε το έργο του πρώην Δημοτικού Σχολείου μας και σύντομα ξεκινούν οι εργασίες αναπαλαίωσης και αποκατάστασής του, έτσι ώστε το Ελληνικό να αποκτήσει ένα ακόμη αξιολογικό αρχιτεκτονικό κόσμημα, ενταγμένο αρμονικά στην πλατεία μας.

Ο προϋπολογισμός του έργου φτάνει τα **720.000 ευρώ** και στόχος είναι το έργο να έχει ολοκληρωθεί στα τέλη του επόμενου χρόνου.

Εκτός από τις πολλές ουσιαστικές και ριζικές παρεμβάσεις για τη διαμόρφωση του υπάρχοντος κτιρίου, προβλέπονται και κατασκευές προεκτάσεων και χρήσιμων λειτουργικών χώρων, όπως κοινόχρηστοι βοηθητικοί χώροι, δημοτικές τουαλέτες κλπ. Θα δημιουργηθεί έτσι ένα σύγχρονο κτιριακό σύνολο, που θα μπορεί να αξιοποιηθεί για πολλαπλές χρήσεις, συμβάλλοντας ενεργά στην περαιτέρω ανάπτυξη του Ελληνικού αλλά και του Δήμου μας γενικότερα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

✓ Το μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου μας Ηλία Καλομοίρη και η σύζυγός του Βούλα στις 4/9/2008 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, το οποίο είναι κορίτσι.
✓ Ο Ηλίας Καλλιανιώτης του Κων/νου και η σύζυγός του Ειρήνη απέκτησαν αγόρι στις 30/7/08.
✓ Ο Ιωάννης Καλλιανιώτης του Κων/νου και η σύζυγός του Λίτσα απέκτησαν κόρη στις 15/09/08.
Συγχαρητήρια από το Δ.Σ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Γούλας Λεωνίδα και η Χατζηθεοδώρα Ειρήνη βάπτισαν το Σεπτέμβριο την κόρη που είχαν αποκτήσει στις 26/10/2007.
✓ Στις 26 Αυγούστου στο ναό της Καρβουναρέικης Παναγίας, ο Δημήτρης Βασ. Δρούλιας και η σύζυγός του Μαρία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ιωάννα.
Ακολουθήσαν τρικούβερτο γλέντι στον ίδιο χώρο.
✓ Ο Βασίλης Ιω. Κουρουνιώτης και η σύζυγός του Κατερίνα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελευθερία.
Το Δ.Σ. τους εύχεται καλοφώτιστα και καλά ταξίδια.

ΓΑΜΟΙ

Παρουσία πλήθους συγγενών και φίλων έγινε ο γάμος του Ηλία Λεων. Ανδριανού μετά της Αρροδίτης Κ. Χριστοδούλου στον μητροπολιτικό ναό Άγιο Αχίλλειο της Λάρισας. Η γαμήλια δέξηση και το καθημερινό γλέντι εδόθηκε στις υπερπολυτελείς αίθουσες του ξενοδοχείου Ιμπέριαλ Γκρεκοτέλ της πόλης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε στην Βοστώνη 6-πονη και ετάφη η Άννα Βαλασοπούλου πλήρης ημερών, σε ηλικία 100 ετών. Η μεταφορά ήταν η κόρη της Μαριγούλα Γεωργαντά και αδερφή του Γιάννη του "Γιουσούλα" και του Μήτσου του καφετζή καθώς και της Όλγας, του Γιώργου και της Μαρίας Μπέλλα. Από 20 ετών περίπου μετέβη στην Αμερική όπου έζησε όλα της τα χρόνια. Παντρεύτηκε τον πατριώτη μας Χρήστο Βαλασόπουλο και απέκτησε 3 παιδιά, 7 εγγόνια και 10 διαδέγγονα. Δεν ξεχνούσε ποτέ την

Ελλάδα και τους δικούς της και από καιρού εις καιρόν τους επισκέπτοντο. Τα παιδιά της και τα εγγόνια της, αν και γεννήθηκαν και ζούσαν στην Βοστώνη, ομιλούσαν απειστώντως την ελληνική γλώσσα, γνωρίζουν τα ήθη και τα έθιμα μας, χορεύουν πάρα πολλούς παραδοσιακούς χορούς και τηρούν άσβεστους τους δεσμούς τους με την πατρίδα, την οποία επισκέπτονται συχνά. Αυτό είναι το έργο της μητέρας και της γιαγιάς τους Άννας, η οποία μετέδωσε το ελληνικό πνεύμα στα παιδιά της, στα εγγόνια και στα δισέγγονα. Ευχόμαστε να ζήσουν να την θυμούνται και να πάρουν τα χρόνια της Υπέρβιας αξιολογία Ελληνίδα μάνα, μια Ελληνίδα που είχε κλείσει στην καρδιά της την Ελλάδα.

Αγαπητή θεία
Καλό ταξίδι
Τα ανήμα σου εδώ στην Ελλάδα
• Απεβίωσε στον Καναδά η Βασιλική Σπηλιοπούλου του Επαμεινώνδα, σύζυγος του συμπατριώτη μας Ανδρέα Ιωάννου Ανδριανού.
• Απεβίωσε στην Αθήνα η συμπατριώτισσά μας Ειρήνη Κόνιαρη του Γεωργίου και η κηδεία της έγινε στο νεκροταφείο του Βύρωνα στις 26/7/2008.
Το Δ.Σ. αντί στεφάνου, κατέθεσε χρηματικό ποσό στην Αντικαρκινική Εταιρεία.
• Επίσης ο Σύλλογος, στη μνήμη της Σταυρούλας Δ. Αϊβαλιού κατέθεσε χρηματικό ποσό στο Χαμόγελο του Παιδιού.

ΕΙΠΤΥΧΟΝΤΕΣ 2009

✓ Μαρινέλα Κόνιαρη του Αργύρη στο τμήμα Διδακτικής της τεχνολογίας και ψηφιακών συστημάτων, Πανεπιστήμιο Πειραιά.
✓ Χάρης Μαλαράκος του Γιώργου στο τμήμα Στατιστικής και ασφαλιστικής επιστήμης, Πανεπιστήμιο Πειραιά.
✓ Στεφανία Κουρουνιώτη του Χρήστου στην Παιδαγωγική σχολή του Παν/μίου Πατρών.
✓ Ανδριάννα Μπατάλη του Διονυσίου στο τμήμα Πληροφορικής και Μ.Μ.Ε. του ΤΕΙ Πάτρας (Πύργος).
✓ Γιάννης Καμαριανός του Γιώργου στο τμήμα Νοσηλευτικής Α.Ε.Ι. Αθηνών.
✓ Δημήτρης Καλλιανιώτης του Κώστα στο τμήμα Πληροφορικής και Μ.Μ.Ε. του ΤΕΙ Πάτρας (Πύργος).
✓ Δημήτρης Ανδριανός του

Αργύρη στη Σχολή Ηλεκτρολογίας του ΤΕΙ Πάτρας.

✓ Αδαμαντία Κοκκινάκου του Νίκου στη Σχολή Φυσιοθεραπείας του ΤΕΙ Πάτρας.
✓ Ελένη Στέφος του Βασιλείου (εγγονή Ντίνας Καπονικολού) στο τμήμα Τμήμα φιλολογίας του Παν/μίου Πατρών.
✓ Η Σταυρούλα Γεωργαντά του Χαράλαμπος, εγγονή του Ιωάννη (Γιουσούλα) πέρασε στην Νοσηλευτική Αθηνών.
✓ Ο Ευάγ. Γεωρ. Ανδριανός (εγγονός του Βαγγέλη Ανδριανού) επέτυχε και εισήχθη στο χημικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Οι κάτωθι χωριανοί μας προσέφεραν στο Σύλλογο τα εξής ποσά:
Ανδριανός Ιω. Γεώργιος 25
Ανδριανός Γ. Ιωάννης 25
Κρεπενιού - Ανδριανού 25
Σταυρούλα 25
Καμπερογιάννη - Ανδριανού 25
Ερσασμία 25
Ταλούμης Ιω. Κων/νος 100
Γεωργαντά Γεωργία και Μαρία 50
Ταλούμη Ανδ. Βούλα 20
Σοφία Πτωχού 20
Ιωάννα (Γιαννούλα) Δρούλια 20

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑ

Ανώνυμος προσέφερε 1000€ για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Προφήτη Ηλία.
Αθανάσιος, Σοκράτης και Γιώργος Κόνιαρης αντί στεφάνου στην μνήμη της Ειρήνης Κόνιαρη, προσέφεραν 200€ για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Προφήτη Ηλία.
Το εκκλησιαστικό συμβούλιο τους ευχαριστεί θερμά.

Τα νέα του Ελληνικού

Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ
ΑΓΙΑΝΤΑΧΟΥ ΕΞ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΟΥΡΤΥΝΙΑΣ
«Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ»

Διευθυντής
σύμφωνα με το νόμο:
ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΑΝΙΩΤΗΣ

Υπεύθυνος Σύνταξης:
ΕΥΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συντακτική Επιτροπή:
ΠΑΝ. ΑΪΒΑΛΗΣ
ΒΑΣ. ΤΑΛΟΥΜΗΣ

Υπεύθυνος Οικονομικού:
ΜΑΡ.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Καλλιτεχνική επιμέλεια & Υπεύθυνος τυπογραφείου:
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-5238107
E-mail: costasz@yahoo.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις θέσεις και τις απόψεις των υπογράφωντων

Στη μνήμη της θείας Ειρήνης Κόνιαρη

Έμεινα εκεί... Να κοιτάζω τα περισσότερα... Πρώτη φορά έβλεπα τόσα περισσότερα να φτερουγίζουν και να συνοδεύουν ένα νεκρό στην τελευταία του κατοικία. Μου φαινόταν σαν άγγελοι, σαν ψυχές που φτερουγίζουν. Μάλιστα, μου πέρασε άθελά μου η σκέψη μήπως κάποιο ήταν η ψυχή της. Έμεινα εκεί μαζί με την ανιψιά μου την Όλγα ενώ ο κόσμος είχε φύγει. Βάλαμε δυο κεράκια στο χώρο για τα περισσότερα με τις φτερούγες τους τα έσβησαν, δεν το έχω ξαναδεί αυτό. Τέτοιες στιγμές το βάθος της ψυχής μας συγκλονίζεται, μας μεταφέρει αλλού στα παιδικά μας χρόνια, τα τρισεπτά, που βλέπαμε με τόση γλύκα αυτούς τους ανθρώπους.

Δεν μπορώ... δεν μπορώ τους ανθρώπους σαν την Ειρήνη, που το πρόσωπό τους φωτιζόταν από ένα χαμόγελο, να σκεφτώ στενοχωρημένους, μελαγχολικούς και το χειρότερο νεκρούς!

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο και στην επιστολή του Ιωάννη Αναγνωστόπουλου με τίτλο "Αν ήμουν πρόεδρος", αναφέρθηκε ως Ενεργέτης ο Κωνσταντίνος Κόνιαρης αντί του ορθού Παναγιώτης Κόνιαρης.

Παρακαλείται η Ταλούμη Κων/να του Ιωάννη (του Θόδωρου) η οποία πέτυχε στο τμήμα Α.Σ.ΠΑΙ.ΤΕ. της Σχολής ΣΕΛΕΤΕ και βραβεύτηκε τον Αύγουστο, να επικοινωνήσει με οποιοδήποτε μέλος του Συλλόγου για να παραλάβει την πλακέτα της.

ΚΑΦΕ-ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

«ΤΟ ΚΕΦΙ»

ΣΜΥΡΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

Ελληνικό Αρκαδίας - Τηλ. 27910-31425

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Όποιος πατριώτης παραχωρήσει τη μάντρα του κήπου του, του αγρού του, του χωραφιού του που εφάπτεται σε εσωτερικό κοινοτικό δρόμο του χώρου του, με σκοπό τη διαπλάτυνσή του και τη διευκόλυνση της ροής των τροχοφόρων, ο σύλλογος αναλαμβάνει με δικά του έξοδα την αποκατάστασή της. Σε περίπτωση ύπαρξης περισσότερων της μιας εφάπτιμενης ιδιοκτησίας στον κοινοτικό δρόμο, καλό είναι να υπάρξει συνεννόηση μεταξύ των όμορων ιδιοκτησιών για το καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα. Όπως όλοι γνωρίζουμε οι παλιές μάντρες έχουν αρκετό πλάτος, επομένως η παραχώρηση υπέρ του δρόμου της μάντρας μέχρι 1/2 μ (μισό μέτρο) και διατήρηση υπέρ του ιδιοκτήτη του εσωτερικού χείλους της μάντρας δεν επηρεάζει σημαντικά τον ωφέλιμο χώρο του κήπου, του αγρού, του χωραφιού.

Αγαπητοί πατριώτες αναμένουμε τη συμμετοχή σας σε αυτό το πρόγραμμα, επικοινωνώντας με κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ. και ελπίζουμε σύντομα να αρχίσει να μορφοποιείται το χωριό μας στο εσωτερικό του, γιατί εκτός από το κέντρο και την πλατεία χρήζουν ανάπτυξης και οι εσωτερικοί δρόμοι. Το Δ.Σ.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ	
Λογαριασμός κινήσεως	33.093,96
Μετρητά	3.071,69
Αμερική	3.810,82
Ξενώνας	1.089,10
ΣΥΝΟΛΟ	41.065,57

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΗΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ
Από 100% πρόβειο και γίδινο γάλα
Ποιότητα Α'
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΟΥΡΤΥΝΙΑΣ
τηλ. 27910-31054 - Κιν.: 6937 454968

Για την ενημέρωση των κοινωνικών επικοινωνήστε με την Ελένη Τσαμπή στα τηλ. 210-86.55.795 και 697-7413229

Επιστολές
πατριωτών

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 100 φύλλων της εφημερίδας μας, έπειτα από 17 χρόνια συνεχούς κυκλοφορίας, αρκετοί συγχωριανοί μας απέστειλαν επιστολές σχετικές με το σημαντικό αυτό γεγονός, τις οποίες και δημοσιεύουμε:

Αθήνα 28/08/2008
Πέρασαν από τότε 17 ολόκληρα χρόνια. Ήταν ένα πρωινό, θυμάμαι, σαν αν ήταν χθες, που στην οδό Αθηνάς συνάντησα τον Λεωνίδα τον Ανδριανό. Τι ευτυχής συνάντηση μου είχε. Σε ήθελα. Άρχισα να μου εκθέτει κάποιες σκέψεις του. Μου εξήγησε ότι σαν πρόεδρος του συλλόγου του χωριού μας, προγραμματίζει να εκδώσει μια εφημερίδα. Ένα έντυπο που θα είχε σκοπό να ενημερώσει τους πατριώτες για ό,τι συμβαίνει στο χωριό μας. Με παρεκάλεσε, μάλιστα, να γράψω κι εγώ κάτι. Τον ευχαρίστησα για την τιμή που μου έκανε.

Την σκέψη του Λεωνίδα την βρήκα χρήσιμη και πρωτοποριακή. Η εφημερίδα από τότε εκδίδεται ανελλιπώς κατά τακτικά διαστήματα και βελτιούμενη συνεχώς. Το έργο που προσφέρει είναι αρκετά σοβαρό. Σήμερα, μάλιστα, που η ζωή με τους γρήγορους ρυθμούς της μας στερεί την συχνή επικοινωνία με πατριώτες και φίλους, η εφημερίδα κρατά ζωντανή την σχέση μας με τον τόπο που γεννηθήκαμε και έχουμε εναποθέσει τα ωραιότερα βιώματα και τις αναμνήσεις μας.
Εδώ ας μου επιτραπεί να τονίσω την ιδιαίτερη σημα-

Για τα 100 φύλλα της εφημερίδας

σία της εφημερίδας για τους πατριώτες που βρίσκονται εκτός συνόρων. Αυτοί που αποτελούν το καλύτερο κομμάτι της Ελλάδας. Είναι δι-αυλος επικοινωνίας με την Πατρίδα.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου να συγχαρώ και να ευχαριστήσω από καρδιάς, όσους εργάζονται για αυτήν την εφημερίδα και μας δίνουν την χαρά της επικοινωνίας.

Δεν ξεχνάω ότι πρωτεργάτης αυτής της ιδέας και της υλοποίησής της υπήρξε ο Λεωνίδας, ο οποίος μάλιστα ανελλιπώς και μέχρι σήμερα είναι από τους πλέον τακτικούς συνεργάτες που με τα γραφόμενά του αναμοχλεύει τις αναμνήσεις μας, αλλά και εμπιστεύει σε σύγχρονα θέματα , πρόβλημα, τονίζοντας στους αναγνώστες για την πορεία της ζωής μας.

Εύχομαι η εφημερίδα του χωριού μας , που είναι κρίκος σύνδεσης με την ιδιαίτερή μας Πατρίδα, να εξακολουθήσει να εκδίδεται για πολλά πολλά ακόμη χρόνια.

Μετά τιμής
Βούλα Βαλαχά - Μωραϊτή
***

Η εφημερίδα μας

Έχουν περάσει 17 περίπου χρόνια που από τότε που ο κ. Λεωνίδας Ανδριανός, ως πρόεδρος του συλλόγου μας, συνέλαβε την ιδέα, όπως ο σύλλογος μας αποχτήσσει ένα έντυπο επικοινωνίας μεταξύ των συμπατριωτών που είναι διασπαρμένοι ανά τα πέρατα της γης, για την πρόοδο, για την ζωή και την κίνηση που σημειώνεται στο χωριό μας και για όλους τους συμπατριώτες μας.

Στην αρχή διατυπώθηκαν αντίθετες γνώμες με την δικαιολογία ότι θα βρεθούν συμπολίτες που θα θελήσουν να πολιτικολογήσουν ή να διατυπώνουν εκφράσεις και γνώμες που πιθανόν να δημιουργούν παρεξηγήσεις και αντιθέσεις.

Όμως, ο Λεωνίδας παρουσίασε την ιδέα του στο Συμβούλιο και έγινε ομόφωνα δεκτή, ως ωφέλιμη η θεσπίση της εκθέσεως μιας εφημερίδας υπό τον τίτλο ΝΕΑ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

Από τότε χωρίς καμία διέ-νευξη και χωρίς καμία παρε-

ξήγηση και παρεκτροπή η εφημερίδα μας λειτουργεί με άψογο τρόπο και σήμερα εκτυπώνει εκατοστό φύλλο και στέλνεται χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα στα πέρατα της γης, στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία, στην Μαδαγασκάρη και σε όλη την Ελληνική επικράτεια, όπου διαβιούν συμπατριώτες, όπου χάρις την εφημερίδα ενημερώνονται, επικοινωνούν και διατηρούν άρρηκτους τους συνδεδετικούς κρίκους με όλους τους συμπατριώτες και γενικότερα με την Ελλάδα μας.

Εμείς της διασποράς του εξωτερικού και εσωτερικού με χαρά, αχόρταγα διαβάζουμε και ξαναδιαβάζουμε όσα κάθε φορά γράφονται.

Την αγαλιάσαμε και πολύ την αγαπήσαμε. Επ' ευκαιρία της εκτύπωσης του εκατοστού φύλλου εύχομαι όπως εκτυπωθεί και το χιλιοστό.

Στον Λεωνίδα εκφράζω τις προσωπικές μου ευχαριστίες για την διακριτικότητά του.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Γιάννης Αναγνωστόπουλος
Είναι αξίωμα να φροντίζουν οι άνθρωποι να αφήνουν ίχνη διαβάσεως αγαθά.
Γραμμένα τα παραπάνω καθ' υπαγόρευση.

ΓΙΑ ΤΑ 100 ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Πέρασαν δεκαεπτά χρόνια από τότε που πήρα στα χέρια μου το πρώτο φύλλο της εφημερίδας **Τα νέα του Ελληνικού "του τόπου του δικού μου"**. Η χαρά και η συγκίνηση μου ήταν μεγάλη. Μέσα από την εφημερίδα αγάπησα περισσότερο τον τόπο μου, ξαναβρήκα τα παιδι-

κά μου χρόνια, ξανασυνένησα τους δασκάλους μου και τους συμμαθητές μου και έμαθα τόσα πολλά για το όμορφο χωριό μας και τους ανθρώπους του.

Σήμερα λοιπόν με το **εκατοστό** φύλλο της αγαπημένης μας εφημερίδας, θέλω να δώσω: συγχαρητήρια στους ανθρώπους που την δημιούργησαν με τόσο κόπο και αγάπη και ιδιαίτερα στον Λεωνίδα Ανδριανό που ήταν ο πρωτεργάτης και η ψυχή στο ξεκίνημα της. Επίσης συγχαρητήρια σε αυτούς που πήραν την σκυτάλη, με την παράκληση να αναφέρουν περισσότερο σε **νέα "του τόπου του δικού μου"**.

Εύχομαι να την συνεχίσουν τα παιδιά μας με το ίδιο ενδιαφέρον και αγάπη.

Χρυσούλα Τόμπρου - Σταματογιαννοπούλου
***

Η εφημερίδα του χωριού μας "Τα ΝΕΑ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ" έγινε 17χρονη! Ήταν αποτέλεσμα της φαντασίας και της τόλμης των πρωτεργατών της εποχής εκείνης παρόλο που υπήρχαν ορισμένες καλοπροαίρετες αμφισβητήσεις ως προς την επιτυχία του πειράματος, το οποίο θεωρήθηκε ακατόρωτο και αναποτελεσματικό.

Και όμως, η εμμονή και η προσεκτική ενέργεια έδειξε ότι πολλά μπορούν να γίνουν πραγματικότητα. Για τους μεγάλους είναι απόληξη των αναμνήσεων, για τους μικρότερους εικόνα μιας εποχής που δεν έζησαν. Σήμερα, ας ευχηθούμε να συνεχίσει ομαλά την πορεία της και από 100φυλλά να γίνει και 100χρονη.

ΕΥΑΓΓ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η Ιερά Μονή Αγίου Νικοδήμου Του Αγιορείτου

Την Κυριακή στις 27 Ιουλίου γιόρτασε πανηγυρικά η πανέμορφη **Ιερά Μονή Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου** στο χωριό μας. Το βράδυ της παραμονής έγινε εσπερινός χοροστατούτος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αττικής και Βοιωτίας των Γ.Ο.Χ. (Παλαίσημερολογιτών) **κ. Χρυσοστόμου**. Ανήμερα τελέσθη Θεία Λειτουργία επίσης χοροστατούτος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου βοηθούμενος από πολλούς Ιερείς. Στο τέλος έγιναν αρτοκλασίες. Παρευρίσκοντο πάρα πολλοί προσκυνητές

Έμπροσθεν του Καθολικού της Μονής ο Γέροντας π. Νικόδημος με τον Δήμαρχο Τρικολώνων Γ. Μπαρούτσα

από το χωριό μας, από την Αττική αλλά και από όλη την Πελοπόννησο και παρακολούθησαν τις Ιερές Ακολουθίες οι οποίες έγιναν με το Βυζαντινό τυπικό το οποίο τηρείται πιστά στην Ιερά Μονή. Οι ιερές Τελετές έγιναν στο Καθολικό της Ι. Μονής στο Καθολικό της Μονής όπου τιμάται ο **Άγιος Νικόδημος** ο Αγιορείτης Ο αγαπητός και σεβαστός σε όλους μας συμπατριώτης πατήρ **Αντώνιος Γεωργαντάς** και ο **Μοναχός Νικόδημος (Χριστοδουλόπουλος)**, αφού προσέφεραν σ' όλους τους προσκυνητές γλυκά στο τέλος παρέθεσαν πλούσιο μοναστηριακό φαγητό και κρασί. Στην πανηγύρη παρών ήταν και ο Δήμαρχός μας **Γιώργος Μπαρούτσας**. Πληροφορηθήκαμε ότι βρίσκεται υπό ανέγερση στο κάτω μέρος της Ι. Μονής όμορφο παρεκκλήσι το οποίο είναι αφιερωμένο σε **130 περίπου Νεομάρτυρες Αγίους που μαρτύρησαν για την πίστη** από την Άλωση της Κωνσταντινούπολης και ύστερα και όπως μας είπαν θα είναι ο πρώτος Ναός προς τιμήν όλων αυτών των Αγίων της Πίστης μας.
Παναγιώτης Αϊβαλής

Τα νέα του
Ελληνικού
Η ύλη του επόμενου φύλλου θα κλείσει στις **31 Οκτωβρίου 2008**. Περιμένουμε έγκαιρα τις συνεργασίες σας.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ
Παρακαλούνται όλοι οι πατριώτες να αναφέρουν οποιοδήποτε, ευχάριστο ή δυσάρεστο, κοινωνικό γεγονός γνωρίζουν, σε οποιοδήποτε από τα μέλη του Δ.Σ., με σκοπό τη δημοσίευσή του στην εφημερίδα.
Έχουν εκφραστεί κατά καιρούς παράπονα για παραλείψεις γεγονότων, για τα οποία όμως ο υπεύθυνος της στήλης δεν είχε ενημερωθεί.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
"Ο ΛΟΥΣΙΟΣ"
ΖΩΛΑΣ ΔΙ. ΚΟΥΦΟΥΜΠΙΣΗΣ
ΤΗΛ. 210 2631140
ΘΑΥΜΠΟΥ 13 - ΙΑΙΟΝ - ΚΙΝ. 6932 704529

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
"Ο ΛΙΑΣ"
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

Τηλ. 27910-31009

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ

Ο πρώην πρόεδρος του συλλόγου και δημιουργός της εφημερίδας μας μιλά στο μέλος της συντακτικής επιτροπής, Παν. Αϊβαλή

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πατριώτη και φίλε Λεωνίδα, εσύ που γνωρίζεις από πρώτο χέρι την ιστορία της κυκλοφορίας της εφημερίδας μας, σήμερα που συμπληρώνουμε 17 χρόνια καθώς και τα 100 φύλλα από την έκδοσή της, θα μου κάνεις μια ιστορική αναδρομή και εξιστόρηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Βεβαίως και μετά χαράς Τάκη μου. Αμέσως μετά την εκλογή μου τον Φεβρουάριο του 1991, ως πρόεδρος του συλλόγου μας, ο πρώτος από τους στόχους μου ήταν η έκδοση και κυκλοφορία μια πατριωτικής εφημερίδας. Είχα βαθιά πίστη για το θέμα αυτό αλλά και από την αγάπη μου – όπως ξέρεις – στην δημοσιογραφία, είχα καθιερύσει μέσα μου την ιδέα αυτή και δεν έμενε παρά η πραγματοποίησή της.

Έτσι, μετά την επιστροφή μου από το πανηγύρι του χωριού μου τον Αύγουστο το 1991, ένα βράδυ μου είχαμε συμβούλιο στο γραφείο του συλλόγου μας στην οδό Κηρυκείου στο Μοναστηράκι, έκανα την πρόταση για την έκδοση και κυκλοφορία μιας εφημερίδας του συλλόγου μας.

Είναι αλήθεια ότι οι πατριώτες σύμβουλοι κάπου αιφνιδιάστηκαν και το είδαν λίγο δυσκόλο να γίνει αυτό το εγχείρημα, αλλά τελικά πείστηκαν και δεν μπορώ να ειπώ ότι βρήκα δυσκολία. Το εδέχθησαν παμπηφεί, μου ανάψανε το πράσινο φως, μου δώσανε την ευχή τους και έτσι η ιδέα αυτή προχώρησε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το Δ.Σ του συλλόγου από ποιους αποτελείτο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, θυμάμαι ότι αντιπρόεδρος ήταν ο Γιάννης Θ. Τσερώνης, γραμματέας ο Γιάννης Γ. Φουρλής, ταμίας ο Γιάννης Β. Κόνιαρης, σύμβουλοι ο Γιάννης Γ. Λαγοδήμος (με τέσσερις Γιάννηδες τι προκοπή να κάνει!), ο Ντίνος Γ. Γεωργαντάς, ο γιατρός Ηλίας Γ. Κόνιαρης, ο Ηλίας Α. Κουρουνιώτης, ο Χαρ. Χριστ. Λυκογιάννης, ο Γεωρ. Ηλ. Ανδριανός και η αφεντιά σου ο Τάκης Διον. Αϊβαλής, όλοι φίλοι, και καλοί πατριώτες στους οποίους στέλνω τους χαιρετισμούς μου και την αγάπη μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το πρώτο φύλλο πότε εκκυκλοφόρησε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το πρώτο φύλλο κυκλοφόρησε τον Οκτώβριο του 1991 αφού πρώτα είχα ενημερώσει και ζητήσει την συμμετοχή κάποιων πατριωτών για να κάνω μπουγίο και να φανεί ότι η εφημερίδα μας είχε πηλαυτέρη στήριξη. Από αυτούς, μόνο λίγους ανταποκρίθηκαν αλλά με ενθάρρυναν, και πρέπει εδώ να θυμίσω τιμητικά τα ονόματά τους και να τους ευχαριστήσω για ακόμα μια φορά. Ήταν οι καλές πατριώτισσες η Βούλα Βαλαχά – Μωραίτη, η Δήμητρα – Τούλα την ήρω εγώ – Γεωρ. Παπαντωνίου, η νύφη του χωριού μας Αλέκα Δημ. Τόμπρου, καθώς και οι σεβαστοί μου μηάρμπα Γιάννης Αναγνωστόπουλος από την Θεσσαλονίκη. Αργότερα βέβαια, ξεθάρρεψαν και άλλοι, κάτι που πολύ με ευχαρίστησε, γιατί έτσι, την εφημερίδα την αγάλλισαν και την πίστεψαν όλοι οι πατριώτες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τα οικονομικά της εφημερίδας πώς πήγαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Στην αρχή, δειλά και φοβισμένα, για αυτό και κυκλοφόρησε με τέσσερις σελίδες, αλλά είχα την βεβαιότητα ότι οι πατριώτες θα μας βοηθούσαν, κάτι που έγινε και μάλιστα σύντομα. Οι πρώτοι που έβαλαν το χέρι στην τσέπη ήταν ο Σάββας Γ. Κόνιαρης και ο Βασ. Γεωρ. Κόνιαρης, ο Αντων. Ηλ. Ανδριανός και ο Γιάννης Ψωμόπουλος, νομίζω από την Στεμνίτσα. Έ, αυτό ήταν, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα τα έξοδα της εφημερίδας υπερκάλυψαν τα έσοδά της.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς την είδες, αυτή την οικονομική ενίσχυση των πατριωτών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Παίρ' ότι την πίστευα και την περιμένα, πρέπει να ειπώ, ότι με ευχαρίστησε και με συγκίνησε. Αλλά εκείνο που με ευχαρίστησε και με συγκίνησε περισσότερο ήταν τα πρώτα συγχρητηρία, τα πολλά συγχρητηρία που δέχθηκα για την ιδέα αυτή γιατί τους άρεσε πολύ. Τα τηλεφωνήματα και τα προφορικά δεν μπορούν να τα θυμάμαι ύστερα από 17 χρόνια. Τα γραπτά, όμως, που είναι και καταχωρημένα, ήταν από την αγαπητή πατριώτισσα Χριστίνα Βασιλοπούλου – Μπούμη, από τον Γεωρ. Θ. Κόνιαρη από την Αυστραλία, από την Ελένη Β. Δραγουμανιώτη από τον Καναδά, από τον Ευαγ. Ηλ. Ανδριανό, από τον μηάρμπα Γιάννη Αναγνωστόπουλο, από τον φίλο Αντώνη Γ. Παπαντωνίου καθώς και ένα πολύ συγκινητικό τηλεγράφημα από τον δάσκαλο Γιάννη

Β. Ταρούμη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μέχρι πότε είχες την επιμέλεια της εφημερίδας εσύ και ποιος σε διαδέχθηκε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εγώ την επιμέλεια την είχα μέχρι και το 13^ο φύλλο, δηλαδή τον Οκτώβριο του 1993, όταν έληξε η θητεία του Δ.Σ και προκλήθηκε εκλογές. Στις εκλογές αυτές εγώ δεν έβαλα υποψηφιότητα και εξελέγη πρόεδρος ο πατριώτης Παν. Γ. Κόνιαρης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το πρώτο φύλλο σε ποιόν ταχυδρομήθηκε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το πρώτο φύλλο ταχυδρομήθηκε σε 208 πατριώτες, όσες δηλαδή διευθύνσεις παρέλαβα από το προηγούμενο Δ.Σ. Όταν μαθεύτηκε το νέο, ότι ο σύλλογος έβγαλε εφημερίδα, είχαμε πολλά τηλεφωνήματα, ακόμα και από την Αμερική και βέβαια οι αποδέκτες αυθήθηκαν για να φθάσουν σήμερα, αν ξέρω καλά στους 1200

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την κυκλοφορία της εφημερίδας πώς την δέχτηκαν οι πατριώτες; Είχε απήκηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Την εφημερίδα οι πατριώτες την δέχθηκαν με μεγάλη χαρά και εκπήληξε και αιφνιδιάστηκαν από αυτή την ιδέα. Αυτό, φάνηκε κυρίως από το δεύτερο φύλλο όταν πατρίοί μου τηλεφώνησαν για να μου την ζητήσουν. Θυμάμαι, μάλιστα χαρακτηριστικά, ένας απομακρυσμένος πατριώτης, ο δερματέμπορος Γεωρ. Τόμπρου από το Μοναστηράκι, με πήρε τηλεφώνω και μου είπε "συχαρητήρια Πρόεδρε, εγώ είχα ξεκάσει ότι ήμουν Μουστασιώτης αλλά αυτή η εφημερίδα που μου έστειλεις μου το θυμίσε και ξανάγιν'α" και βέβαια, έπρεσε και το σχετικό παραδάκι. Θυμάμαι ακόμα μια πατριώτισσα, η οποία αστειεύομενη, μου είπε, ότι τις χρωστάω μια κατασάρδα στήραδο γιατί διαβάζοντας την εφημερίδα ξεκάστηκε και έκαψε το φαί, και ακόμα άλλη μια, μου έλεγε, ότι όταν την λαβαίνω κάνω απεργία, "τα μουντζώνω όλα", αφήνει τις δουλειές στην πάντα και την διαβάζει και την ξαναδιαβάζει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι πιστεύεις ότι προσέφερε η εφημερίδα στο χωριό και στους πατριώτες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Προσέφερε δε απλά, εκείνο που τόνισε ο προηγούμενος πατριώτης. Τους θυμίζει κάθε φορά που την λαβαίνουν την ιδιαίτερη πατρίδα τους, τον τόπο τον δικό τους. Τους θυμίζει τις ρίζες τους, που μας ενώνουν και τους φέρνει σε επαφή με όλους τους πατριώτες, αλληλοδαπούς και ημεδαπούς. Μαθαίνουν όλα τα νέα του χωριού και είναι σαν να τα ζούνε. Γράφουνε και διαβάζουνε παλιές ιστορίες για αγαπημένα πρόσωπα. Γενικά ήρθε και κάλυψε ένα κενό που υπήρχε από ιδρύσεως του συλλόγου μας καθώς επίσης και μια ανάγκη που έπρεπε να καλυφθεί, κάτι που το είχε ανάγκη ο ιστορικός σύλλογος μας, έτσι όπως ακριβώς τονίζεται και στο μήνυμά που δημοσιεύτηκε στο πρώτο της φύλλο. Ιδιαίτερα δε ο τίτλος το ΝΕΑ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ήταν εύκολος και κλασικός θα έλεγα, αλλά ήθελα κάτι βαθύτερο, κάτι περισσότερο συναισθηματικό, κάτι που να συγκινεί τον αναγνώστη. Το πήλψη πολύ για να καταλήξω στον υπότιτλο "του τόπου του δικού μου", κάτι που πιστεύω ότι είναι ωραίο και πετυχημένος. Σκέψου, μόνο ότι απλοί πατριώτες αυτό το σχολιάσανε πολύ θετικά. Κάποιος μάλιστα, έλεγε ότι κρατάει την εφημερίδα στα χέρια του σαν "Μουστασιέικο ευαγγέλιο".

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αισθάνεσαι δικαιωμένος από αυτή την πρωτοβουλία και θα την επαναλάμβανε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Βέβαια και απόλυτα. Διότι όπως βλέπεις και όπως ξέρεις Τάκη, η εφημερίδα μας σήμερα είναι η σημαντικότερη, αν όχι, η μόνη επικοινωνία όλων των πατριωτών, κάτι που όλοι το χαιρόμαστε. Το στήσιμο, η δομή της, και η ύλη της άρεσε και αρέσει και μάθε το και αυτό, έγινε το υπόδειγμα και το ερέθισμα για την έκδοση δυο άλλων εφημεριδών από Συλλόγους κοντινών χωριών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Από συναισθήματα τι έχεις να πεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Από όλα έχει ο μπαζέξ. Και βέβαια υπήρχαν συναισθήματα ανάμεικτα! Και ευχάριστα και δυσάρεστα. Όταν παλιότερα σε κάποια φάση της πορείας της έβλεπα κάποιον να την κακομεταχειρίζεται χωρίς σεβασμό για να πηλξουν, να ειρωνευτούν και να συκοφαντήσουν άλλους πατριώτες, αυτό με στενοχωρούσε και με τρέλαινε. Ιδιαίτερα δε, όταν κάποτε μου είχαν επιβάλει ανοικρότητα, όσο και να φαίνεται ανίστηχε, να μου απαγόρευαν και δεν

μου δημοσίευαν κείμενά μου. Επίσης, σε κάποια άλλη φάση ζήτησα να αναλάβω εγώ την επιμέλεια της εφημερίδας και κρίθηκε ακατάλληλος. Λυπηρά πράγματα αλλά έγιναν σε βάρος της λογικής και της πατριωσύνης. Αλλά πέρασαν και αυτά.

Ένωσα, όμως, και ευχάριστα όταν επί προεδρίας Βασίλη Ταρούμη – συγκεκριμένα όταν ανέλαβε την επιμέλεια της – επανήλθε και αποκαταστάθηκε ο αρχικός της τίτλος ο οποίος είχε τόσο άδικα παραποιηθεί από το προηγούμενο Δ.Σ και τούτο γιατί ο τίτλος της εφημερίδας δεν είναι ποκάμισο για να αλλάζει κάθε φορά που αλλάζει ο πρόεδρος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για την σημερινή εφημερίδα ποια είναι η γνώμη σου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Χαίρομαι γιατί διαπιστώνω μια ομαλή και αξιοπρεπή εξέλιξη της και βέβαια, η γνώμη μου είναι πολύ θετική. Πιστεύω δε ότι μπορεί άφοβα να συναγωνιστεί και να σταθεί δίπλα σε ομοειδείς και επαγγελματικές ακόμα εφημερίδες, και ξεχωρίζει πολύ από εφημερίδες άλλων συλλόγων που με ένα ξεφούλησμα τις πετάς στα σκουπίδια ενώ αντίθετα η δική μας διαβάζεται άκρι σε άκρι, έτσι για να ευλογίσουμε λιγάκι τα γένια μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ένα μήνυμα κάποια ευχή για τους πατριώτες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Για τους πατριώτες και για τις πατριώτισσες με Τάκη, μη ξεχνάμε και τα κορίτσια με, τα πα; Νομίζω ότι όλοι το ξέρουν. Τους αγαπώ, τους σεβόμαι, τους υπολήπτομαι όλους γιατί πιστεύω για εμένα, μετά τον φυσικό συγγενή, ο κοντινότερος άνθρωπος είναι ο πατριώτης, άνδρας ή γυναίκα.

Τους εύχομαι καλό κείμωμα, καλή υγεία, ατομική και οικογενειακή ευτυχία. Για την νεολαία του χωριού μας θέλω να πω ξεχωριστά δυο λόγια, να δηλώσω ότι παρακοιουθώ με χαρά την πρόοδο της και τις επιδόσεις της παρόλο που πολλή παιδιά δεν τα γνωρίζω. Θέλω, επίσης, έτσι πατρικά, αν μου επιτρέπεται να θυμίσω ότι σε σύγκριση με τους γονείς τους και με τους παππούδες τους αυτά είναι λαμπρογεννημένα και μακάρι πάντα έτσι να είναι. Να αδράξουν την ευκαιρία που τους δίνεται για σπουδές και έχοντας κατά νου ότι οι προηγούμενες γενιές μέχρι και την δική μου τουλάχιστον, δεν είχαμε καμία δυνατότητα και όπως πολύ καλά ξέρεις Τάκη μου, κάποιος από εμάς έμειναν αγράμματοι.

Σε ευχαριστώ για την φιλοξενία και την υπομονή σου.

Είμαστε περήφανοι που είμαστε Έλληνες γιατί:

- Χωρίς την Ελληνική φυλή δεν θα υπήρχε ο σύγχρονος πολιτισμός,
- Είχαμε και έχουμε συνεχή πολιτιστική ύπαρξη και ανάπτυξη για 4.000 περίπου έτη.
- Αποτελέσαμε σωτήριο για τον κόσμο φράγμα εναντίον του ασιανισμού κατά τον 5ον π.χ αιώνα.
- Εκαλλιεργήσαμε πρώτοι την επιστημονική και την φιλοσοφική σκέψη.
- Εδημιουργήσαμε με την καλλιτεχνική ευαισθησία μας απαράμιλλα μνημεία τέχνης. (π.χ. Αγιά-Σοφία, Παρθενώνας κ.ά.)
- Χαρίσαμε στην ανθρωπότητα αριστουργήματα του έντεχνου λόγου.
- Πρωτοί συνελάμβανε τις έννοιες της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.
- Προσφέραμε την γλώσσα μας, με την οποία διεδόθη ο χριστιανισμός.
- Επιβίωσαμε δύο μεγάλων κατακτήσεων: της Ρωμαϊκής και της Οθωμανικής.
- Υπήρξαμε πρωτοπόροι στην εθνική αφύπνιση των υποδουλωμένων λαών με την επανάσταση του 1821.
- Πολεμήσαμε ηρωικά στους δύο παγκόσμιους πολέμους ανατρέποντας με αυτοθυσία το χρονοδιάγραμμα του δευτέρου.
- Η εθνική εποποιία του 1955-59 όταν ο κυπριακός Ελληνισμός πολεμούσε ενάντια σε μια αυτοκρατορία για την εκπλήρωση του προαιώνιου πόθου της Ενώσεως με την μητέρα Ελλάδα.

Π. Αϊβαλής

ΠΗΓΑΜΕ ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ, HOLLYWOOD, ΑΛ ΚΑΤΡΑΖ, ΧΑΒΑΗ. ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΑΜΕ ΠΑΕΙ!

Αμερική, Αμερική, Αμερική, ε... Μαγική, είναι πολύ ιδιαίτερο ταξίδι για μένα και την παρέα μου που συνδυάζει με μοναδικό τρόπο πόλεις και μέρη συναρπαστικά. Φθάσαμε με ομαδική εκδρομή στο αεροδρόμιο Κένεντυ (J.F.K) της Ν. Υόρκης, σύγχρονο ομφάλιο της γης, μια πόλη μαγική της. Εγκαταστάθηκαν στην καρδιά του Μανχάταν. Μετά το πρωινό ακολούθησε η πολύωρη ξενάγηση των αξιοθέτων.

Είδαμε το άγαλμα του Χρ. Κολόμβου, το Μетроπόλιταν όπερα – φιλαρμονική, το Σέντραλ – Παρκ, το πανεπιστήμιο Columbia, το Apollo theatre, την 5^η Λεωφόρο με τα παγκοσμίου γνωστά μουσεία, το Ροκφέλερ Σέντερ, την Τάιμ σκουέρ, κλπ. Το βράδυ παρακολούθησε παράσταση μουζικάλ στην Μπροντγουάι.

Το πρωί ξεκινήσαμε μια κρουαζιέρα γύρω από το νησί του Μναχάταν, μεταξύ άλλων είδαμε το Άγαλμα της Ελευθερίας, περάσαμε δίπλα από το Λογκ Αιλαντ, κουνις, και το στάδιο Yankee καθώς και το New Jersey. Το βράδυ απολαύσαμε μια διαφορετική όψη της φωτισμένης γέφυρας του Μπρούκλιν.

Μετά από μια ενάερη διαδρομή το πρωινό φθάσαμε στην παγκόσμια πρωτεύουσα του τζάζου (5 εκατ. Πληθυσμό) το Λας Βέγκας, στην πολιτεία της Νεβάδα με τα διεθνούς φήμης ξενοδοχεία

– καζίνο διαμείναμε στο LUXOR, το βράδυ που βγήκαμε για διασκεδάση η πόλη λαμπύριζε παντού, τα φώτα δεν έχουν σβήσει από το 1942. Μετά την διανυκτέρευση μας, πήγαμε εκδρομή με μονοκινητήριο αεροσκάφος στο Γκράν Κάνον (μεγάλο φαράγγι) που βρίσκεται στην πολιτεία της Αριζόνα.

Είναι μια ατελείωτη έκταση εκπληκτικών τοπίων και χρωμάτων.

Γράφει ο Καθηγητής
Ι. Θ. ΤΣΕΡΩΝΗΣ

νήσου δίπλα στον Ειρηνικό ωκεανό και στον ομώνυμο κόλπο. Πρώτος μας σταθμός το δημοτικό κέντρο Σίβικ Σέντερ που περιλαμβάνει το Δημαρχείο, την δημοτική βιβλιοθήκη και την όπερα. Μπήκαμε στο γραφικό τραμ για τις Δίδυμες κορυφές από όπου

Τρώγοντας, πίνοντας και διασκεδάζοντας με την παρέα μου με μουσική τζαζ στο Luxor του Λας Βέγκας.

Επιστρέφοντας παρακολούθησε ένα υπερθέαμα της πόλης.

ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ – ΣΑΝ ΦΡΑΤΖΙΣΚΟ

Πτήση για την ρομαντική πόλη της δυτικής Ακτής των ΗΠΑ που βρίσκεται στην άκρη μιας κερσο-

είχαμε μια πανοραμική θέα της πόλης. Την άλλη μέρα κάναμε κρουαζιέρα στο νησί Αλ Κατράζ που έγινε διάσημο από την απόδραση του Αλ Καπόν. Κατά την επιστροφή μας συνείχαμε στην κρηνή γέφυρα μήκους 1272 που συνδέει το Σαν Φρατζίσκο με την κομητεία Μαρίν και τις αποβάθρες του λιμανιού. Το βράδυ τρώγοντας στα γραφικά εστιατόρια και κάνοντας βόλτες και χαζί

στα τουριστικά καταστήματα, καταλήξαμε στο ξενοδοχείο μας όπου μετά την πρωινή έγερση στο αεροδρόμιο και πτήση για την πρωτεύουσα της Χαβάης, την Χονολουλού που βρίσκεται στο νησί Ανάκου. Το αρχιπέλαγος της Χαβάης αποτελεί από το 1959 την 5^η πολιτεία των ΗΠΑ, είναι σύμπλεγμα νησιών, ηφαιστειογενούς προέλευσης που βρίσκεται στον τροπικό του Καρκίνου. Μετά την τακτοποίησή μας στο ξενοδοχείο το βράδυ κάναμε βόλτα γνωριμίας με την νυκτερινή ζωή.

Η ξενάγηση του νησιού άρχισε με μια ολοήμερη εκδρομή κατά τη διάρκεια της οποίας είδαμε τις ονειρεμένες παραλίες καθώς και τις αποκρύβους που δημιουργεί η θάλασσα του Ειρηνικού λόγω του μεγάλου βάθους του νερού που είναι το αντίστροφο 8849μ με το ύψος του Έβερεστ. Στην συνέχεια επισκεφθήκαμε το λιμάνι του Περλ Χάρμπορ, στο οποίο έγινε η αεροπορική επίδρομή των Ιαπώνων στις 07/12/1941. Για το βράδυ παρακολούθησε αναπαραστάσεις τοπικών εθίμων και χορεύσαμε μαζί τους εξωτικούς χορούς των ιθαγενών.

Την επόμενη μέρα την αφιερώσαμε για να ξεκουραστούμε στο θέρετρο και να απολαύσουμε τον ήλιο και την θάλασσα στην εξωτική Χαβάη, που η διαφορά ώρας είναι 12 ώρες με την Ελλάδα.

Με πτήση φθάσαμε στο ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ – HOLLYWOOD. Στην πρωινή μας ξενάγηση ήταν το Μιούζ ΣΕΝΤΕΡ, το Μπέμπερλι Χιλς, το ροντέο Ντράιβ, με τα ακριβότερα καταστήματα στον

κόσμο. Με ταξί λιμουζίνα πήγαμε στο θέρετρο Σάντα Μόνικα για κολύμβηση και περάσαμε από το διάσημο Μαλιμπού. Η επόμενη μέρα ξεκίνησε για την πρωτεύουσα του αμερικανικού κινηματογράφου στο προάστιο Χόλλυγουντ της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Πρώτη μας επίσκεψη ήταν στο στούντιο της κινηματογραφικής εταιρείας Γιουνιβέρσαλ, με ειδικά τρένακια γυρίσαμε τα στούντιο, είδαμε τα σκηνικά και τρικ φημισμένων ταινιών και τον τρόπο που γυρίζονται όπως το έργο "υδάτινος κόσμος". Ένα φουτουριστικό σόου με τρισδιάστατα τα γυαλιά κλπ που προκαλούν τον θαυμασμό για την 7^η τέχνη.

Μετά την πρωινή έγερση, ολοήμερη εκδρομή στον Σαν Ντιέγκο, την νοτιοδυτική πόλη των ΗΠΑ κοντά στα μεξικάνικα σύνορα, πανέμορφη η παραλιακή διαδρομή δίπλα στον Ειρηνικό. Περιηγήθηκαν στο ρωσικό υποβρύχιο SCORPION. Πέρασαμε το Λαγκούνια Μπιτς, Σαν κλεμέντε, και φθάσαμε στο sea port village του Σαν Ντιέγκο. Το μεσημέρι φάγαμε σουβλάκι σε ελληνικό μαγαζί.

Μεσω μια παραθαλάσσια μεγάλης γέφυρας φθάσαμε στο νησί CORUNADO όπου έχουν γυρίσει κινηματογραφικά έργα. Το βράδυ επιστρέψαμε στο Λος Άντζελες. Την άλλη μέρα την αφιερώσαμε στο πάρκο του Γουάλ Ντιόνσι, στη γη της περιπέτειας της φαντασίας και του παραμυθιού. Πολύ πρωί έγινε η αναχώρηση μας από το Λος Άντζελες – Ν. Υόρκη – Αθήνα, όπου φθάσαμε μετά από 17 ώρες.

ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1 με την παράστασή του σε όλους μας. Την παρακολούθησαν μικροί και μεγάλοι περίπου 200 άτομα.

Την Πέμπτη το απόγευμα στις 28 Αυγούστου ο Σύλλογος πραγματοποίησε τριάντιο στο κοιμητήριο του χωριού με τον ιερέα μας π. Γιώργο Κοκοσιούδη, υπέρ όλων των κεικοιμένων συμπατριωτών μας. Είναι απόφαση του Δ.Σ. και καθιερωμένο από το Σύλλογο εδώ και τέσσερα χρόνια. Ανακοινώθηκε πάντα στην εφημερίδα αλλά και τοιοκολληθείτα σχετική ανακοίνωση στα μαγαζιά του χωριού μας. Είναι κάτι το οποίο αφορά όλους μας. Όλοι κάποιον δικό μας έχουμε εκεί, που αυτές τις ημέρες περιμένει κάτι από εμάς. Να τον θυμηθούμε! Να τον θυμηθούμε όσο γίνεται περισσότερο. Αυτή η ημέρα είναι μια ευκαιρία μιας και ευρισκόμαστε εκεί για τον Εσπερινό να θυμηθούμε όλοι μας 'Όλους τους! Γιατί 'Τότε οι νεκροί δεν πεθαίνουν όταν οι ζωντανοί τους θυμούνται! Ας γίνει με την συμμετοχή όλων μας αυτή η ημέρα μια ημέρα γιορτής αλλά και μνήμης για αυτούς! Μια ημέρα Ζωής! Τους την οφείλουμε!

Μετά το τριάντιο ξεκίνησε ο Εσπερινός. Πλήθος κόσμου τον παρακολούθησε. Η εκκλησία ήταν ασφυκτικά γεμάτη. Ο προαύλιος χώρος επίσης. Η λειτουργία έγινε από τον σεβαστό ιερέα του χωριού μας π. Γεώργιο και από τον πρωτοσυγγέλο της Μητροπόλεως μας και εφέτος δεν μας τίμησε με την παρουσία του ο Σεβ. Μητροπολίτης μας που εδώ και χρόνια έχουμε συνηθίσει να χοροστατεί. Στον εσπερινό τούληχιστον. Μετά το πέρας του Εσπερινού έγινε αρτοκλασία, προσφορά πατριωτών μας. Στη συνέχεια έγινε η περιφορά της εικόνας του Τιμίου Προδρόμου μέχρι την πλατεία. Όταν ολοκληρώθηκε η τελετή ο κόσμος γύρισε στην πλατεία και αφού κάθισε στα μαγαζιά τίμησε την έκουσα την τιμητική της γουρουνοπούλα. Ακολούθησε γλέντι μέχρι πρωίας υπό τους ήχους της ορχήστρας του Κόκορη που παιάζει παραδοσιακή μουσική και τραγούδια, προσφορά του Δήμου μας.

Την Παρασκευή 29 Αυγούστου ανήμερα του Αϊ Γιαννιού το πρωί έγινε η θεία Λειτουργία. Έγινε αρτοκλασία, προσφορά των άρτων από τον Σύλλογο και όπως έχει καθιερωθεί μετά το πέρας μοιράσθηκαν γλυκίσματα προσφορά επίσης του Συλλόγου. Το βράδυ η πλατεία τα μαγαζιά ήταν γεμάτα. Αν και μεγάλη νηστεία «άνευ οίνου και ελαίου» όπως λέει η θρησκεία μας ο οίνος, το έλαιο. Ποιο έλαιο, η γουρουνοπούλα με τα πησούρια ήταν της έδινε και έπαιρνε. Μέχρι ναπέει 12 η ώρα που αθάξει η ημέρα, δεν υπήρχε όχι μόνο «πέτσα» από γουρουνοπούλα αλλά ούτε κοκαλάκι.

Το Σάββατο 30 Αυγούστου το βράδυ ο Σύλλογός μας σε μια σημαντική τελετή έκανε τις καθιερωμένες πλέον βραβεύσεις των επιτυχόντων στα Α.Ε.Ι. και Α.Τ.Ε.Ι. Παιδιά συμπατριωτών μας! Δικά μας παιδιά! Οι βραβευθέντες ήταν 13. Παρόντες ήταν οι 9 οι οποίοι παρέλαβαν τις απονεμηθείσες αναμνηστικές πλάκες καθώς και χρηματικό ποσό. Όλα προσφορά από τους αγαπημένους μας πατριώτες. Τον Σύλλογο του Ελληνικού στην Βοστώνη της Αμερικής. Τους ευχαριστούμε θερμά και πάντα θα τους θυμόμαστε. Θα ήταν ιδιαίτερη χαρά και τιμή για εμάς στις επόμενες βραβεύσεις να παρευρίσκονται και αυτοί ή εκπρόσωπός τους. Τους ευχαριστούμε θερμά!

Παναγιώτης Αϊβαλής

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΔΡΟΜΟΥ – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΡΗΝΩΝ

(Συνέχεια από τα αδημοσίευστα πρακτικά του κοιν. Συμβουλίου της Κοινότητας Ελληνικού που πέρασαν πλέον στην ιστορία).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 3

Συνεδρίαση της 25^{ης} Φεβρουαρίου 1939

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δημ. Γιαννούπουλος.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ. Ηλίας Ανδριανός, Ηλίας Φουρλής, Χαρ. Ταλούμης, Γεωρ. Τόμπρος.

«Περί επισκευής δρόμων»

Αρξαιμένης της συνεδρίασεως, ο πρόεδρος προτείνει εις το συμβούλιον, όπως επισκευαστεί ο δρόμος της κοινότητας από Προφήτη Ηλία έως Άγιον Ιωάννη καθώς είναι κατεστραμμένος και αδιάβατος.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΚΕΦΘΕΝ – ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ Άκουσαν τα προταθέντα παρά του προέδρου, εγκρίνουσιν την παρασκευήν του δρόμου της κοινότητας.

(υπογραφές ο πρόεδρος – οι σύμβουλοι).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 2

Συνεδρίαση της 24^{ης} Σεπτεμβρίου 1939

(Σύνθεσις κοιν. Συμβουλίου όπως και η παραπάνω)

«Κανονισμός κρηνών»

Αρξαιμένης της συνεδρίασεως, ο πρόεδρος προτείνει εις το συμβούλιον, όπως κανονισθούν παρά του συμβουλίου αι κρήναι της κοινότητας, διότι είναι πολλά και έχουμε έλλειψιν νερού και παρακαλούμεν όπως εύρομεν τρόπον της επαρκείας του νερού και να μείνουν μόνο οκτώ (8).

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΠΟΦΑΙ-

δεν θα πέρναναν ούτε γιδορόβατα ούτε κατσοκομούλαρα.

Τα Μηρμαλάκια, ανέκαθεν είχαν πρόβλημα με το νερό. Έτσι ένα μικρό ρουσοφτακί σκέφθηκε να κάνει στους γειτόνους του ο μπάμπας Μπίσπος ο Γιαννούπουλος και την πάπια! Αξιοσημείωτο, πάντως, είναι το αναφερόμενο ότι το 1939 οι βρύσες της κοινότητας ήταν πολλές και έπρεπε να περιοριστούν και να μείνουν μόνο (8) οκτώ.

(για την πιστή αντηγραφή)
ΛΕΩΝ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

Μια σπουδαία συλλεκτική έκδοση

ΑΡΚΑΔΙΑ - ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αρκαδίας στα πλαίσια της προβολής του Νομού μας και της προώθησης των τουριστικών προορισμών της, έχει ξεκινήσει την παραγωγή θεματικών εκδόσεων, τουριστικών οδηγών και ντοκιμαντέρ.

Οι θεματικές εκδόσεις ξεκίνησαν με το γενικό τουριστικό οδηγό της Αρκαδίας, και συνεχίστηκαν με τις εκδόσεις για τους ορεινούς όγκους Μαινάλου και Πάρωνα. Ακολούθησε η έκδοση «Αρκαδία - Θρησκευτικός Προορισμός» που συνοδεύεται από ομότιπλο ντοκιμαντέρ.

Το 2007 πραγματοποιήθηκε η έκδοση «Αρκαδία-Παραδοσιακοί Οικισμοί». Ενα οδοπορικό σε πενήντα μικρά και μεγάλα Αρκαδικά χωριά που λόγω της διατήρησης της Αρκαδικής Αρχιτεκτονικής έχουν χαρακτηριστεί με υπουργικές αποφάσεις παραδοσιακοί οικισμοί.

Στις 210 σελίδες της έκδοσης έχουν καταγραφεί φωτογραφικά, χαρακτηριστικά αρχιτεκτονικά δείγματα, τα οποία συνοδεύονται από μικρά περιγραφικά κείμενα στη ελληνική και αγγλική γλώσσα.

Η αρχιτεκτονική ανάλυση της εισαγωγής και η σκιασγράφηση των χαρακτηριστικών αρχιτεκτονικών τύπων των αρκαδικών οικιών έγιναν από ομάδα της Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου.

Την εμπειρία της παραπάνω έκδοσης είχε η γνωστή και καταξιωμένη εκδοτική εταιρεία της Τρίπολης «MATRIX DESIGN» που διευθύνεται από τον δραστήριο συμπatriώτη μας Άποστ. Παπαγεωργίου από Ολομάδες Βαλτεσινίκου.

Διάθεση της έκδοσης στον Νομαρχία Αρκαδίας.

Η ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

Τεφείωσαν τα πανηγύρια μας, η διασκέδαση, οι χοροί, τα σύρε κι έβα στην πλάτεια, οι όμορφες ζεστές βραδιές, οι παλιές καλές παρτές που ξανάσμιζαν, κι όσα τα ωραία. Τις επόμενες μέρες σηκώθηκατε και φύγατε σαν κυνηγημένοι όλοι σας ή σχεδόν όλοι. Αφήσατε τον τόπο μας και τρέξατε να μην χάσετε την Αθήνα!

Το χωριό μας, όμως, έμεινε εκεί να σας βήθει να φεύγετε, άθλιοι κατά τον Άη Γιώργη και άθλιοι κατά πάνου, στα έλατα. Σας χαιρέτησε και δεν το καταλάβατε, σας ευχήθηκε καλό πηγαίο στα σπίτια σας, και έμεινε με την ευχή και την ελπίδα να ξανάρθετε κοντά του, να σας ξαναδεί σύντομα. Αραιώσαμε, ροιπόη, και εμείς οι ήλιοι που μείναμε, περπατήσαμε άνετα στην πλάτεια, δεν σκουντιόμαστε στα πεζοδρόμια, οι ταβέρνες μας χωρούσαν, η εξυπηρέτηση ταχύτατη, τα σουβλάκια ποηλά και πιο νόστιμα. Οι μόνιμοι θαμώνες, μας έκαναν παρέα όσα τα βράδια μέχρι αργά με παλιές ιστορίες και τραγούδια.

Καθισμένοι, ροιπόη, στις άνετες πολυθρόνες της καφετέρια ένα βράδυ, συζητούσαμε κατά μόνας και σιγά σιγά ήρθαν και άθλιοι και γίναμε μια μεγάλη παρέα. Τα ανέκδοτα και οι παλιές αναμνήσεις μας έφε-

ραν νοσταλγία και ποηλά γέλια. Να πάνω στην ώρα να και η Ελένη Παπούλια με την κουστωδιά της. Αδελφές, ανίψια, εγγόνα, ξαδέρφες, συμπεθεροι και όσι άλλο της είχε απομείνει. Με το που κάθισε η Ελένη άρχισε να προβληματίζεται με ένα κοροκύθι ντόπιο που της χάρισαν. "αχ και τι να το κάνω, είναι κρίμα να το πετάξω. Θέλω να φτιάξω μια κοροκυθόπιτα - είτε- αηλά δεν έχω το κέφι και τα σύνεργα". Μετά από ποηύ συζήτηση και βιολογικές αναλύσεις της κοροκύθας, μας υποσχέθηκε πως θα μας φτιάξει μια πίττα και μας κάλεσε την επόμενη βραδιά να μας κεράσει (και να απαηλαγει από την κοροκύθα). Έτσι, ροιπόη, την επόμενη βραδιά βρεθήκαμε και πάηι στο "Καφέ Εηληνικό" πιστοί στο ραντεβού μας. Η πίττα ανιστή, μας περίμενε απηωμένη σε μια μεγάλη άσπρη πιατέλια. Και για να μη ήεμε ποηλά εκάσαστε ό- ροι εσείς που δεν είσαστε, διότι έγινε άφαντη η πε- τυχημένη και δεν προφθάσαμε να πάρουμε δευτερο κομμάτι. Δώσε και μενε Ελένη .... Μέχρι που έμειναν τα ψύχοφα. Ο Λάμπης Τόμπρος, κέρασε μπύρες και ο

Δημήτρης έφερε μικρά ποτήρια για να μη πιούμε ποηύ και μεθύσουμε. Η παρέα μας, όμως, με τούτα και με κείνα μεγάλωσε και το κέφι έφερε τραγούδι. "Ποιος ξέρει να μου πει το τραγούδι της γιαιάς μου της Τομπρανας;", ρώτησε η Ελένη. Το θυμηθήκαμε αμέσως και άρχισαμε να το ήεμε.

Να χασάηη παράδες

Δος μου κρέας

Να' ναι από καηή μεριά

Ο Δημήτρης μας προσέφερε το μικρόφωνο και όηη η πλάτεια βοούζε από το τραγούδι και τα γέλια. Το κατάστημα, όμως, διαθέτει καηή μουσική και δημο- τικά τραγούδια. Αυτό θέλαμε κι εμείς, μπήκαμε στο χορό μικροί και μεγάλοι και ακόμα μεγαλύτεροι, ντόπιοι και γνωστοί και έγινε τρικούβερο γήεντι με- χρι πρωιάς. Ένα μικρό πανηγυρική θα ήεγαμε μας έ- κανε να χορέψουμε, να τραγουδήσουμε, να σπά- σουμε πιτάτα στα πόδια των κυριών που γήένταγαν (ονόματα δεν ήεμε) και να χαρούμε μια βραδιά που θα μας μείνει άεχαστη.

Και του χρόνου να είμαστε καηά και περισσότε- ροι..... και ζήλια σας.

Τούλα Παπαντωνίου

ΛΕΚΤΙΚΟΙ ΙΔΙΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο

λιμπίζουμα
λοκορζίε (το φεγγάρι)
λιοντίρι το
λιτρίβα, η

λιχνάω

λογγιά η
λόζος, ο

λόπια, τα
λόρδα, η
λουζά, η

λουμάκι, το

λουμπια, η
λουμπούσι, το
λουμώνω
λουρά, η
λυγιά, η
λυγερή, η
λυκοφάγωμα, το

λυκοφαμελιά, η

λυκώνω
λυσοιακό, το
λυχουσάτης ο
λοβός, ο

επιθιμιά ποηύ, λαχταρώ
είναι σαν ήλιος, η πανσέληνος
μικρό ερεπτό όμοιο με τη σαύρα, το σαμαμάδι
κυλινδρική πέτρα που αέθουν τις ελιές ή κόβουν
άλατι κ.λπ.
ξεχωρίζω το υπάρι από το άχυρο με τη βοήθεια
του αέρα
δασώδης έκταση
θολωτό κτίσμα, ο χώρος όπου στεγάζεται το
γουρούσι
είδος φρασολιών
η πεύνα
δέντρο με πυκνό φύλλωμα που προστατεύει απ' τη
βροχή
το ευθιπενές, λείο και τρυφερό βλαστάρι ενός
φυτού
η λακκούβα με σκοτεινά ή θολά νερά
ο κωνοειδής καρπός, το στάχυ του καλαμποκιού
κροφόμα και σιωπή ουστελόμενος
η βέργα, η υγιή ατμόσφαιρα
η λυγαριά
κόψη λεπτή, ψηλή, ευκνήητη, κομηρή
το διεγκωμένο από λύκο ζώο, μπφ το ποηύ σκληρό
και απήασο
μπφ η μεγάλη οικογένεια που δε χορταίνει ούτε το
ψωμί
διατερνό
το στοιχείο της λύσας, η λύσσα
σανίδα απ' όπου κρεμούσαν το λυχνάρι
ο ελαττωματικός, ο καχεκτικός, ο αδύνατος

- Μ -

μαγάρια, η
μαγαρισμένος, η, ο
μαγχανα, τα
μαγκούρης, ο
μαδός, η, ο
μαέρεμα, το
μάζεψη, η
μαζούπλα, η
μαηδέ
μαθές
μακεδοηήσι, το
μάκια, τα
μακρυσκοινίζω

μαλαγάνης, ο

μαλέτσικο, το
μαλίνα, η
μάμα, η
μανάρι, το
μανασήρι, το
μανασηριακό, το
μάνι μάνι
μανιάρια, η
μανουσάα, το
μάνταλο, το
μαντάτο, το
μάντζα, η
μαντζουράνα η
μαντρί, το
μαργαλιάζω
μαράζι, το

η ακαθαρσία, το σκαπό
ο ανήθικος, ο αφηισθήησκος
τα μαλώματα, οι τσακωμοί, οι φιλονικίες
ο μοναχικός, ο έρημος, ο μόνος στον κόσμο
ο μαλακός, η ψήχα του ψωμιού
το μαγέρεμα, το φαγητό
η συνάθροιση, η συγκέντρωση
σορός τροφής, απόθεμα
μηδέ
βέβαια, φυσικά
ο μάντιανός
χαϊδευτικά τα φιλά
προσθήτω σχοινί ώστε να βροσκάει μακριά το δεμένο
ζώο
ο διπλωμάτης, ο δικολάβος, καηά μία έννοια ο
κόλακας
το παιδάκι
η αραώστια, το κρυολόγημα
το στομάχι της κότας
το θρεψάρι
το μονασήρι
το μοναχικό, το έρημο.
τύρα αμέσως
το κλαδευτήρι
το κωλάμινο
σύητης ασφραείας
το νέο, η είδηση
κομμάτι χόμα
είδος αρωματικού φυτού με θεραπευτικές ιδιότητες
περιφραγμένος χώρος όπου κλείνουν τα πρόβατα
μαραίνουμα, ζαρόνω, καίγωμα από τον πάγο
ο μεγάλος καημός

μαραζωμένος, η, ο

μαραχουλάω
μαριόλικο, το
μάρκαλος ο
μαρμάγκα, η
μαρμάρα, η
μασιά, η

μασκαντουράω
μασκαντουρης ο
μασούρι, το

μαστραπάς, ο
μαστάρι, το
μασού, να
ματαράζα, το

ματιάζω
ματσούνα, το
ματσουλάω
μαυρόγειο, το
μαυροτσούκαλος, ο
μαχιάλος, ο
μαχιός, ο
μαχμουρλής,
μαχτός, ο
μείντάνι, το
μέλα η

μελεγος ο
μελεούνι, το
μελεούω
μελιγκώνι, το
μελιγκωνιάρης, ο
μελίστρα η
μελιτάπη, η
μερελός, ο
μερεμετάω
μεριδοχαρτι, το
τις ψυχές
μερμελιτό, μερμελίμα
μερμελάει
μεροδοούλι, το
μερτικό, το
μεσσένια, η
μεσιζά, τα
μεσόκοπος, η, ο

μετερίζι, το
μέτσιος, ο
μητάρι, το

μιλόρι, το
μιλόρα η
μινέσχω
μινέτι
μισάντρα η

μισεύω
μισακός, η, ο
μισογόμιο το

μισοφόρι, το
μισοχόρι, το

ο ζαρωμένος από μεγάλο καημό, ο καχεκτικός
ο, μαραζώνω
πιάνοντας κάτι το ρυπαίνω και αχορηστέυτα
το ναζιζάικο
το ξεναγώμα των αιγοπροβάτων
φαρμακερή, μεγάλοςμη μιάση αράχη
το στείο θηλυκό ζώο
εργαλείο που χρησιμοποιείται στο τζάκι για τη
φροιά
φτίνω για να μη βασκάνω-ματιάσω-κάτι που θαυμάζω
ο όμορφος, ο επικίνδυνος να ματιαστεί
λεπτό κομμάτι από καλάμι όπου τυλίγουν επάνω νήμα
ή γνέμα
πήλινο, γυάλινο ή μεταλλικό δοχείο υγρών
το βυζί επί ζώων συνήθως
να μαζέψω
μεγάλο χοντρό μάλλινο στρώμα όπου μέσα φυλάγουν
κουβέρτες
οήνω τη ματιά μου, το βλέμμα μου, μπφ βασκάνω
το ρόπαλο, μπφ ο ξυλοδαρμός
σιγομασία
το χορτάρι με μαύρο χόμα
ο μαύρος σαν το τσιουκάλι
η γειτονιά
η κορυφή της στέγης
ο κακοδιάθετος, ο κακόκεφος ο μισοάρροστος
φαρηγό για γουρούνια από αποφάγια
το ξεγάντω, η πλατεία, η αγορά
είδος παρούτου που φυτρώνει επάνω στα δέντρα
όπως ο κισός
είδος άγριου δέντρου με λείο και εύκαμπτο κορμό
αμέτρητο πλήθος
διατηρώ, εξοικονομώ
είδος μυρμηγκιού των δέντρων
αυτός που έχει μελιγκωνία
χώρος καηάλληλος για τοποθέτηση κυψελών
η ευλογία
ο τρελός
επιδιορθώνω στα γρήγορα, μπφ η σεξουαλική πράξη
χαητί από όπου ο παπάς διαβάζει και μνημονεύει

ο πόνος από το τσίμημα σφήκας ή μελισσας ο.

το αντίτιμο μίας ημερας δουλειας
το μεριδιο
η μεσσηνια
τα εντόσθια
αυτός που έχει φτάσει στη μέση κυριώς της
ηλικιας του
το οχύρωμα, η θέση μάχης
ο αφελής, το χοροίδο, ο κοντός
το νήμα που είναι τοποθετημένο επάνω στον
αργαλειό
το χρονιαρικο αρνί
η προβατίνα η προιόγεννη
μένο
παράλληλη, ιεσιία
ο ξύλινος ή καλαμένιος τοίχος εσωτερικης
διαρρύθμισης
ξενιτεύομα, φεύγω στα ξένα
κάτι που μοιράζεσαι με κάποιον άλλον
πρόσθετο φορτίο ανάμεσα στα δυό φορτία στο
σαμάρι
εσωτερικό γυναικειό ένδυμα
εσωτερικός τοίχος σπιτιού

Συνέχεια στο επόμενο

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΠΑΙΞΑΜΕ, ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΞΕΧΑΣΑΜΕ

RGK7

RGK7

Υστερα από δέκα επτά χρόνια κυκλοφορίας της εφημερίδας μας, ήρθε επιτέλους και η ώρα να πάρει την σειρά της για δημοσίευση και η έρευνά μου γύρω και σχετικά με τα παιχνίδια που παίζαμε, εδίδαξάσαμε και εμαγαλώσαμε στο χωριό μας.

Αφορμή για να τα βγάλω από το χρονοντούλαπο, που τόσα χρόνια περίμεναν, ήταν ότι επί τέλους ήρθε η σειρά τους αλλά και η προτροπή του σεβαστού πατριώτη και καθηγητή μου στο νυκτερινό γυμνάσιο του Βοτανικού κ. Βασ. Παπαντωνίου, προτροπή στην πολύ ωραία συνέντευξη του που είχε παραχωρήσει στην εφημερίδα μας.

Το κάνω, όμως, και ως πρόταση για την καθιέρωση μιας ημέρας "αναβίωσης" των παιχνιδιών αυτών - μερικών έστω - με φροντίδα βέβαια του σπυλολόγου μας αλλά και ως μια εφαρμογή της άποψης που σταθερά πιστεύω, ότι η εφημερίδα, πρέπει να είναι χώρος συνάντησης ιδεών, ευγενούς άμιλλας και όχι χώρος αντιπαράθεσης, διαφισημών και λοιδοριών όπως, δυστυχώς, μετατράπηκε, ευτυχώς για λίγο.

Έκρινα σκόπιμο και αναγκαίο να καταγράψω τα παιχνίδια αυτά - έστω και περιληπτικά - , τα παιχνίδια που παίζαμε ευλόγητοι και με κουρεμένο το κεφάλι γιατί αναμφισβήτητα αποτελούσε ένα μεγάλο κομμάτι της "παιδικής μας πολιτιστικής κληρονομιάς" .

Αναμφισβήτητο το παιδικό παιχνίδι , κατά πως λένε οι ειδικοί παιδοψυχολόγοι, είναι ο πυλώνας και ο βασικότερος συντελεστής , και κατ'επέκταση της διαμορφώσεως της ψυχικής υγείας του εύπλαστου και ευμετάβλητου παιδικού χαρακτήρα.

Από το παιχνίδι ξεκινάει η αναζήτηση, ο προβληματισμός, η απόκτηση εμπειριών, η ψυχαγωγία που διαμορφώνουν θετικά ή αρνητικά, κυρίως θετικά, τον παιδικό χαρακτήρα.

Στα όχι πολύ παλιά χρόνια - φτωχά και δύσκολα - η ψυχαγωγία των παιδιών ήταν πολύ διαφορετική από την σημερινή. Λόγος για αυτό ήταν η άσχημη οικονομική κατάσταση, η έλλειψη πολλών σύγχρονων τεχνικών προσφορών και δραστηριοτήτων που σήμερα υπεραφθονούν, και, βέβαια, και η διαφορά νοοτροπίας και αντίληψης.

Με το σημερινό παιχνίδι, που είναι αποκλειστικά και κατά βάση ατομικό και απομονωτικό - πιστεύω - ότι τα παιδιά δεν απολαμβάνουν και δεν διδάσκονται σχεδόν τίποτα τι θετικό, καθηλωμένα καθώς είναι, μπροστά στα ηλεκτρονικά

μοναχικά και ανέκφραστα παιχνίδια.

Το παιδικό παιχνίδι παλιότερα ήταν ομαδικό, με την συμμετοχή όλων - πολλών παιδιών - και ποτέ, ή σπανιότερα ατομικό ή επιλεκτικό όπως σήμερα. Τούτο δε αξίζει να τονιστεί, γιατί είναι τεράστια η διαφορά και η ωφελιμότητα μεταξύ ατομικού και ομαδικού παιχνιδιού.

Γράφει ο **Λεωνίδας Ανδριανός**

Διότι στο μεν ατομικό παιχνίδι καλλιεργείται και αναπτύσσεται ο ατομισμός, ο εκκεντρισμός, η απομόνωση και ο ελιτισμός, παράγωγα των οποίων είναι ο ρατσισμός και η απόρριψη των άλλων.

Σε αντίθεση, το ομαδικό παιχνίδι είναι εκείνο που από μόνο του δίδασκει ωραίες και αναγκαίες έννοιες της ζωής, όπως τη συντροφικότητας, της συνύπαρξης, της συμμετοχής, της κοινότητας, της αλληλοβοήθειας, της αλληλεγγύης, της πρωτοβουλίας, της ανάληψης ευθυνών, της άμιλλας, της σωματικής καταπόνησης, της ατομικής, της δοκιμασίας, της αξιοκρατίας, της διεκδίκησης, της φιλίας, της ανάδειξης ηγετικών προσόντων και δεξιοτήτων, καθότι πολλά από αυτά τα παιχνίδια είναι δημιουργήματα αυτών των ίδιων παιδικών χεριών και όχι η εύκολη λύση της αγοράς, μέσα από την φανταχτερή βιτρίνα.

Σημαντικό είναι, επίσης, το γεγονός ότι τα παιχνίδια αυτά, παίζονται σε ανοιχτό, ελεύθερο και φυσικό χώρο, έξω στην ύπαιθρο, κάτω από διαφορετικές κάθε φορά καιρικές συνθήκες (ήλιος, βροχή, ζέστη, κρύο) δημιουργώντας έτσι εμπειρίες δοκιμασίας και προσαρμογής, απείρως ωφελιμότερες από τον περιορισμένο χώρο των παιδικών δωματιών για τα παιδιά των πόλεων.

Επιπρόσθετα ατελείωτες και παιχνίδια άπειρα, φτιαγμένα όχι με τεχνικά μέσα αλλά με φυσικά υλικά που αναγκάζουν το μυαλό να σκεφτεί, να κινηθεί, να αυτοδημιουργήσει, να εφεύρει και να δώσει λύσεις και στην συνέχεια να καμαρώσει για το δημιούργημά του.

Δεν είναι δε παράδοξο, όσο κι αν φαίνεται απίστευτο, ότι τα παιχνίδια της παλιότερης εποχής είναι πολύ περισσότερα από τα σημερινά, πράγμα που σημαίνει ότι τα παιδιά εκείνης της εποχής δεν έπλητταν καθόλου, μα καθόλου.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΝ ΕΤΕΙ 1934

Αναδημοσίευση από τη "Φωνή της Γορτυνίας"

Φ-67/26.8.34 • ΕΛΛΗΝΙΚΟ, Αύγουστος (του ανταποκριτού μας). Το χωριό μας χάρις εις τον ωραίο τοποθεσίαν που βρίσκεται, με τον ευρύ ορίζοντα που διάπλητα μπροστά του ξανοίγεται και χάρις εις τα τόσα κοινωφελή έργα που εξετέλεσθησαν μπορούμε να πούμε πως κατέχει την πρώτη θέση μεταξύ των γειτονικών χωριών. Μα αλήθεια πόσα έργα έχουμε να επιδείξουμε;

Φέραμε το νερό από δύο ωρών απόσταση έπειτα από πολλούς κόπους και μόχθους, που περισσότερο βοήθησε η ιδιωτική πρωτοβουλία φθάσαμε και μέχρις αυτοβυστίας. Φτιάσαμε την εκκλησία και το σχολείο, τα μόνα στολίσια του χωριού μας, έργα δια τα οποία το κράτος μόνον ήλιο βοήθησε, διότι πάντοτε έχουμε εκτελεστή την εργάτιδα χείρα των κατοίκων μας. Μετά την εκτέλεσιν όμως των ως άνω έργων οι κάτοικοι επεδόθησαν μετά ζήλου εις τον εμβοθισμόν όλων των αγριοδένδρων της περιφέρειας μας.

Τα πράγματα όμως δικαιολογούν με το παραπάνω τη φήμη ότι οι κάτοικοι εδώ είναι φιλοπρόδοι. Αφού ετελείωσαν τας ιδίους των εργασίας, τους εκάλεσε ο πρόεδρος της Κοινότητας διά την διάνοξιν των εντός και εκτός του χωριού μας δρόμων. Αλλά και τα ξενιτεμένα παιδιά του χωριού μας, διά τα ως άνω συντελεσθέντα και συντελούμενα έργα, δεν μας ήσυχονησαν και με το σύλληγον τους, φανίκανε αντίξια τέκνα του οσημέραι εξελισσομένου χωριού μας. Στο στόχημα όμως του χωριού μας συνετέλεσε περισσότερο το νερό και σήμερα αν το χωριό μας ησυχουδίξει και πνίγηται στο ευεργετικό πρσίνο, τούτο το ορεΐσει αποκλειστικά και μόνο στο νερό. Τι τα θέλετε! Το χωριό πούχει νερά είναι ένας ευσηνημένος τόπος.

Νικ. Κ. Μπαρπαλιάς

Απαριθμίζοντας, όσα από αυτά κατάφερα να ανακαλέσω στην μνήμη μου και ονομαστικά, να θυμίσω πρώτα τον τσίλικα, το σιάι, το ζύμι, τα γκαούνια, την μακριά γαϊδούρα, τον βεζύρη, το λουρί της μάνας, τις γκαζές, την ρεζτέλα. Τις αλογόμυγες, το σφύριγμα, το δόκανο, τα στεφάνια, τα καρότσια, το λάστιχο (σφεντόνα), τις πλακοπαίδες, το κουτσό, το κάψιμο μαλλιού, το τόξο, το μπιζ, το μπουκάλι, το κλειδί, τα καρυδάκια (βαρελότα), την ασετολίνη, την πηλάλα (τρέξιμο), τα λακουβάκια, τις μίτσες, το κρυφτούλι, τις αμάδες, το κορώνια γράμματα (ντουρά γαζί), το κοφτό, τις φλεχτούρες, τις χειροβομβίδες, τον καθρέπτη, την καρβάνα, το κάτοπτρο, τον χαρταετό, την γουρουνόφουσκα, την ηλιόλα, τον καραγκιόζη, τον πετροπόλεμο, το αερόστατο, το καρβάκι, τον μπάρμανα, την καρέλα, τα καλαμμένα τουφέκια κλπ.

Όσα παραπάνω εμνημόνευσα, είναι κυρίως παιχνίδια αγορίστικα διότι και τα παιχνίδια των κοριτσιών είχαν και αυτά την θέση τους, ήσαντε, όμως, λιγότερα σε αριθμό, γιατί τα κορίτσια καταναλώναν αρκετό χρόνο και στις δουλειές του σπιτιού.

Μερικά από αυτά ήταν το "δεν περνάς κυρά Μαρία", "νάτο νάτο το δακτυλίδι", "περνάει περνάει η μέλισσα", "ένα μικρό κρεμμύδι γέλο βαγέο", "ανέβηκα στην πιπεριά", "η μικρή Ελένη", "τα πεντόβολα", "η μαργαρίτα", "ανά μάνα ποροκάλα", "άμπε μπα μπλόμι", "ήρθε η Μαρία από την πόλη" κλπ.

Από μια πρόχειρη καταμέτρηση, τα αγορίστικα παιχνίδια ανέρχονται σε 46 , εκτός από εκείνα που δεν θυμάμαι ή ξεχάσα να γράψω και τα δε κοριτσιάτικα σε 11, σύνολο 57 που σημαίνει ότι εδώ η εφευρετικότητα του παιδικού μυαλού είναι αξιοθαύμαστη.

Λεπτομέρειες και αναλυτική περιγραφή των παιχνιδιών αυτών, είναι καταχωρημένη στο περιοδικό - επετηρίδα του 2005 του χωριού ΜΑΡΑΘΑ (Βλαχόραφτη), όπου και πρωτοδημοσιεύτηκαν με κάθε δυνατή λεπτομέρεια.

ΛΕΩΝ. Η. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

ΠΥΡΚΑΪΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Τριώροφη παραγκο-ακυροκαλύβα κατεστράφη τελείως από πυρκαγιά στο Ελληνικό και έμειναν άστεγες δέκα προβατίνες. Η φωτιά ξεκίνησε από το σαλόνι του ισογείου και επεκτάθηκε και στους πάνω ορόφους. Ο ιδιοκτήτης της υποψιάζεται και κάνει λόγο για εμπρησμό από ζήλεια και εκδίκηση από αγνώστους αναρκοτέτους να δεις πώς τους ήνε..... καφκαλίθες. Το πιθανότερο, όμως, είναι η φωτιά να προήλθε από θραυκυκύκλωμα του θερμοσίφωνα ή από μία της κουζίνας που ξεχάσαν αναμμένο οι προβατίνες.

ΛΕΩΝ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

ΣΤΙΣ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΕ Η Ι.Μ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Μεγάλη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία έγινε στην Ι.Μ. Προδρόμου χοροστατούντος του Μητροπολίτη μας κ Ιερώνυμου, συλλειτουργούντων πολλών Ιερέ-

ων και του νέου Γέροντα της Μονής Πατρός Λεωντείου. Εκατοντάδες προσκυνητές είχαν κατακλύσει την Μονή, ντόπιοι και ξένοι για να τιμήσουν τον Άγιον και τον νέο Ηγούμενο, πράγμα που και ο Σεβασμιότατος στο λόγο του επισήμανε. Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας προσφέρθηκαν σε όλους καφέδες γλυκά και φαγητό.

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

ΣΤΙΣ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΕ Η Ι. ΜΟΝΗ ΚΑΛΑΜΙΟΥ ΑΤΣΙΧΩΛΟΥ

Την παραμονή έγινε Μέγας πανηγυρικός εορτηνός, χοροστατούντος του νέου Ηγούμενου της Ι. Μ. Προδρόμου Αρχιμανδρίτου πατρός Λεωντείου. Έγινε αρτοκλασία και υπήρξε μεγάλη συμμετοχή πιστών.

Ανήμερα της Παναγίας έγινε Θεία Λειτουργία από τον π. Λεώντιο. Στο ψαλτήρι ήταν ο Αρχιμανδρίτης π. Θεόφιλος από την Ι.Μ. Φιλοσόφου με άλλους ψαλτά-

δες, συμμετείχαν επίσης καλλίφωνες Μοναχές από την Ι.Μ. ΚΑΛΑΜΙΟΥ Επισδούρου όπου η γερónτισσα Μελάνη, κάθε χρόνο στέλνει αδελφές, για βοηθήσουν στο Μοναστήρι την αδελφή Παϊσία Θεοδωροπούλου οκονόμο της Μονής. Παρευρέθηκαν πολλοί Ατσιχωλίτες, Μουλασιώτες και από τα γύρω χωριά. Με την παρουσία τους τίμησαν την εορτή, το ζεύγος Νίκος και Ελένη Γαϊτανάρι, ευεργέτες της Μονής και του Ατσιχώλου, ο πρόεδρος και μέλη του Συλλόγου Ατσιχωλιτών κ. Τάσος Σκουράλης. Μετά το πέρας προσφέρθηκαν καφέδες και γλυκίσματα.

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

RGK7

RGK7

Ποιος θα προλάβει και θα φθάσει πρώτος; Η βοήθεια η δική μας για να σώθει ένα παιδί ή το όρνιο που παραφυλάει για να το κατασπαράξει; Δραματική αήδῃ δυστυχώς, πάντα επικαιρη η φωτογραφία, βραβευμένη με το βραβείο Πούλιντζερ από τις χώρες του ποθέμου και της πείνας. Κατά τα ἄλλα, ο "πολιτισμένος" κόσμος κάνει δίαιτα για να χάσει τα κιλά του!

Χαίρε πολιτισμένε άνθρωπε!!!

ΛΕΩΝ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

ΤΙ ΝΑ ΓΙΝΑΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ;

Τι να γίναν οι φίλοι μου
Τα φιλαράκια τα καλά
Αντάμα όπου παίζαμε
Σαν είμαστε παιδιά;

Τα σπουργιτάκια τα μικρά
Ένα εδώ κι άλλο εκεί
Τότε που χωριστήκαμε
Στο σταυροδρόμι της ζωής;

Ποια στρατά αλήθεια πήρανε
Και τάχα τι απόγιναν
Τα πιο όμορφα κορίτσια
Τα γελαστά παιδιά
Με τα μεγάλα όνειρα
Και την χρυσή καρδιά;

Του γέλιου τους ο σάλαγος
Ποιος ξέρει π'αυροικιέται
Και όταν τους αναζητώ
Κανείς δεν απλογοιέται.

Πόσοι όνειρα γευτήκανε;
Και πόσοι πικραθήκανε;
Δραπέτες όταν γίναμε
Από τα στέκια τα παλιά
Σμίρι θαρρείς πως είμαστε
Ξενιτενά πουλιά.

Σκαρίσαμε, κι ούτε ματαβρε-
θήκαμε,
Στον δρόμο του ο καθένας,
Άλλοι προκοψάνε πολύ,
Και άλλοι προκοψάνε λίγο,
Κι άλλοι από μπόρα δυνατή
Επέσανε γονατιστοί.

Κανέναν δεν πομπεύτηξε,

Κακό δεν έβγαλε όνομα,
Καμιά δεν παραστράτησε,
Κανείς δεν ελαιοπότημε,
Και όλοι τους μέινανε πιστρι-
κοί.

Κάποιοι ταξίδεψαν μακριά,
Μέσα στην νύχτα την βαθιά,
Έγιναν λέει ἄγγελοι,
Και βγάλανε φτερά.

Τώρα, καινούργια πρόσωπα
Βλαστάρια τους θε νάνια,
Παπάνε στα χνάρια τους
Και το χωριό κρατάνε.

Νέα κορίτσια δροσερά,
Με ξέπλεκα μακριά μαλλιά
Και παλάκια αμούστια
Αντάμα με αυτά
Αγώνα κάνανε τρανό
Με την ορμήνια των γονιών.

Ένα δύο τρία κανένα δεν
γνωρίζω
Μα τα καλήμεριζω
Με βουρκωμένη την ματιά
Τρέχει η σκέψη στα παλιά
Κι όλο φωτά κι όλο φωτά.
Που πήγανε; Τι γίνανε;
Τα φιλαράκια τα καλά
Τα πιο όμορφα κορίτσια
Τα γελαστά παιδιά
Με τα μεγάλα όνειρα
Και την χρυσή καρδιά;

ΛΕΩΝ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Πατριώτες διαφημιστείτε μέσα από την εφημερίδα μας. Είτε έχετε μια εμπορική επιχείρηση είτε είστε ελεύθερος επαγγελματίας μπορείτε να προβληθείτε μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας μας. Σίγουρα θα σας δουν πολλά μάτια. Δώστε μία κάρτα σας σε κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ. και για τα υπόλοιπα θα φροντίσει η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας μας.

ΕΘΝΙΚΗ
Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

Κατάστημα Νέας Ιωνίας
Ανδρέα Κάλβου 21
(Έναντι Ηλεκτρ. Σταθμού)

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ &
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΔΑΝΕΙΑ - ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ

Παναγιώτης Αϊβαλής
ΤΗΛ: 2102711111, FAX: 2102793206
Email: info@asfaliseis.gr

Στου Ταλούμη την ταβέρνα

Είναι παλαιά η εποχή
Και στον Ταλούμη την ταβέρνα
Πάνε άτομα μοντέρνα

Πάει ο Αιώς ο Πανταζής
Και μαζί τον ο Σαμαρτζής

Πάει ο Μπάριμπαρτζομότητος
Γκονβιλέτσος και Αρηστός,
Και στο χέρι μια ντομάτα
Πάνε για καμιά κανάτα
Βάζει ο Μήσιος την ντομάτα
Και ο Αρηστός την κανάτα

Πάει ο Βασιλάκης Παπαργύρης
Και ο Θύμιος Καλομήσης
Μαζί τον είναι ο Μαργαζός
Και ο Γιώργης ο χονδρός

Πάει ο Κώστας της
παρασκευής
Και ο Κώστας της θεια
Μαργιορής

Πάει ο Αιώς ο Κουρουνιώτης
Μαζί τον ο Δραγονομαιώτης

Πάει ο Γιώργης ο Μπαρουτσάς
Παρέα είναι ο Μπάριμπα
Ρούνας

Ο Σπήλιος και ο Παναής ο
Δρούλιας

Πάει ο Μπάριμπα ο
Χαλαλαμπάκος
Ο Θανάσης ο Μανράκος
Και ο Μπάριμπα Ηλίας ο
Λιαράκος

Πάει ο Αιώς ο Ανδριανός
Και ο Χαράλαμπος της
Μαργιός

Πάει ο μάριμπα Μησιάνος
Μαζί τον είναι ο Καραμάνος

Πάει ο Αιώς ο Αλαγοδήμος
Γιώργης τόμπροςΚαβουρίνος

Πάει ο Αποτολογιώργης
Παρέα τον είναι ο
Καραγιώργης

Πάει ο Στυλιανόμαννης
Μαζί τον ο Κουρελόμαννης
Αλλά και ο Αγγελόμαννης

Πάει ο Αιώς ο Λιοδορήσιος
Ο Γεωργασίας και ο καμπίσιος

Πάει ο Μπάριμπα νικολής
Παρέα ο Γιώργης ο Φουρλής
Πάει ο ΜπαριμπαΔημοκλής
Και ο Παννούλης ο Αϊβαλής

Πάει ο Αιώς ο Κουρελιάς
Και ο Αιώς ο Μαστρολιάς

Τελευταίο τον αφήνω
Τον Χαράλαμπο Ταλούμη
Γεια σου Χαράλαμπε Ντερβίση
Πον μας έφερες τη βρύση

Φάτε πιέτε βρε παιδιά
Εγώ τα κερνάω αυτά
Σήμερα είναι η γιορτή μου
Ελάτε να τσιουγκρίσετε μαζί
μουν

Μα σε όλες της παρέες
Ποτέ δεν λείπει ο Καφετζής
Με τα καλαμπούρια τον
Και με τα τραγονδία τον
Κάνει όλους και γελάνε
Και μαζί τον τραγονδάνε

Ποιον να πω και ποιόν να
αφήσω
Όλοι πάνε τελικά
Κονταραίοι Μπαριμπαλιαίοι
Αλλά και οι μεσιαναίοι
Πάει ο κάτω Μαχαλάς
Και παρέα ο Βαλαχάς

Και αν εξέχασα και κάποιον
Τούτους να με συμπαθά
Και όταν πάω και εγώ κοντά
του
Η εκεί πάνω η εκεί κάτω
Θα τα πούμε από κοντά

Και εκτός απ' τους
συνχωριάτες
Παν και από άλλα χωριά
πελάτες

Πάντα πάνε Στεμνιτσιώτες
Αλλά και Ατσιωλιώτες

Παν Συναίοι και Ψαράιοι
Πανλαίοι και Παλαμαραίοι
Καλυβαίοι και χρναίοι
Και μαζί τους οι καντραίοι

Από τα πάνω καλνβάρια
Πάει ο Μιμής ο Σιαίνης
Από τα χινιάκια πάει ο
Χρήστος χίνης
Και από την πόλη την μεγάλη
Πάει ο μόντης του Μιχάλη
(Μιχάλακας)

Πάνε και από άλλες πόλεις
Κοντινές και μακρινές
Πάνε οι Δημοτσανίτες
Και πολί' Ανδροτσανίτες
Πάνε Μεγαλοπολίτες
Αλλά και οι Βλαχοραφίτες
Πάνε Καλαματιανοί
Πάνε και οι Καρτινιοί

Κάπως έτσι φίλοι μου καλοί
Πάει η παλαιά η εποχή

Τώρα ήλθε η νέα εποχή
Νέα έγινε η ΤΑΒΕΡΝΑ
Με μια μόνο διαφορά
Είναι δύο η Ταλούμη
Ο ΗΛΙΑΣ και Ο ΜΠΑΜΠΗΣ
Σαδελγάκια και οι δυο
Αποφάσισαν μια μέρα
Να γυρίσουν στο χωριό
Και να φτιάξουν με μεράκι
Το στολίδι τούτο εδώ
Και έτσι ομόφρωνε το χωριό

Και έχει μεζέδες μπλόκινο
Μεγάλη ποικιλία
Πον βέβαια υπάρχουν
Για όλη την πελατεία

Και το καλό κρασί
Πον είναι σε αφθονία

Και να ο κόσμος έρχεται
Γεμίζει η πλατεία
Με Ι.Χ. αυτοκίνητα
Πούλιαν και λεωφορεία
Απ' όλη την επικρατεία

Τώρα στην νέα εποχή
Πάνε ακόμα πιο πολύ

Παν Δημάχοι και Νομάχοι
Πάνε και πρωθπονηγοί
Και μαζί τους υπνογροί

Πάνε πολύ οι βουλεντές
Πάνε και εφοσιλιτές

Πάνε και οι δεσποτάδες
Μαζί τους παν και οι παπάδες.
Αλλά και πρώην βασιλιάδες

Μα εκτός από τους πατριώτες
Πάνε και από τας Ευρώπες
Γάλλοι Άγγλοι Ολλανδοί
Γερμανοί και Ελβετοί
Πάνε και οι Ισπανοί
Αλλά και οι Ιταλοί
Για να πω με λίγα λόγια
Όλη η Ευρώπη τρώει εκεί

Κι αν θελήσετε και γλέντια
'Η για γλέμιος ή βαπτήσια
'Ολοι εκεί ν' αποταναθείται
Και στο τέλος θα το δείτε
'Ολοι θα ενχαρισθηθείτε

Και μετά απ' όλα αυτά
Διερωτώνται μερικοί
Μα τι έχει βρε παιδιά
Η ταβέρνα του Ταλούμη
Πον όλοι τούτοι παν εκεί;

Είναι απλό καλοί μου φίλοι.
Η Ταβέρνα του Ταλούμη
'Ηταν και είναι φιλική
Σαδελγάκια και οι δυο
Από την παλαιά την εποχή
Πον ο Μπάριμπα Γιάννης
ο Μούκας. 'Ηταν εκεί.

Ένα από τα παλιά μέλη
τον Συλλόγου και μέλος του
Δ. Σ.

Και ένας φίλος της παλαιάς
και νέας εποχής
της Ταβέρνας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σε άριστη κατάσταση με πολλά και διάφορα αξεσουάρ, ζώνες ασφαλείας, καινούργιο σαμάρι, κίνηση 4Χ4, σύστημα συναγεριμού και ζαντολάστιχα εσχάτως πεταλωμένα.

“ΤΑ ΝΕΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ”

και στο διαδίκτυο στη διεύθυνση

www.ellinikon.gr ή www.eliniko.com.gr

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Ε. ΤΟΝ κ. Α. ΧΙΤΛΕΡ ΑΡΧΙΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

+

R
G
K
9

Η ανοικτή επιστολή προς τον Hitler δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Η Καθημερινή στις 8 Μαρτίου 1941. Αναδημοσιεύθηκε στον τόμο «Γεωργίου Βλάχου άρθρα στην "Καθημερινή" (1919-1951)» από τις Εκδόσεις Ζήδρος στην Αθήνα το 1990 με πρόλογο της Ελένης Βλάχου και επιμέλεια του Μιχαήλ Σταματελάτου.

Εξοχότατε,

Η Ελλάς, το γνωρίζετε, ηθέλησε να μείνει έξω του πόλεμου. Όταν εξερράγη, ήρχιζε μόλις να αναρρύνει από πλήθος βαθυτάτων πληγών, τας οποίας είχαν καταλίπει εις το σώμα της πόλεμοι εξωτερικοί και οι εσωτερικοί διαίρεσεις, και ουδέ δυνάμεις είχε, ουδέ διάθεσιν, ουδέ λόγον ν'αναμιχθή εις πόλεμον, του οποίου, αν το τέλος πέπρωται πάντως να έχη διόλον τον κόσμον συνεπειάς σημαντικές, η αρχή του δεν παρουσίαζε δι'αυτήν αμέσους κινδύνους. Ας μη ληφθούν υπ'όψει οι δηλώσεις της αι σχετικές. Ας μη ληφθούν υπ'όψει τα έγγραφα τα οποία εις επίσημον Βίβλον εδημοσίευσε. Ας μη ληφθούν υπ'όψει το πλήθος των λόγων, των κειμένων, των αποδείξεων δια των οποίων πιστοποιείται η επίμονος αυτή απόφασίς της, να μείνει εκτός του πολέμου. Και ας ληφθή τούτο μόνον: Το ότι η Ελλάς όταν οι Ιταλοί έπνιξαν εις τον λιμένα της Τήνου την "Ελλην", και εύρε τα θραύσματα των τορπιλλών και εβεβαιώθη ότι ήσαν ιταλικά, τα έκρυψε. Διατί;... Διότι, αν τα αποκάλυπτε θα ήτο υποχρεωμένη η να κηρύξη τον πόλεμον η να δεχθή την κήρυξιν του πολέμου.

Δεν ήθελε λοιπόν τον πόλεμον με τους Ιταλούς η Ελλάς. Ούτε μόνη, ούτε με συμμάχους, ούτε με βαλκανικούς, ούτε με Άγγλους. Ήθελε εις την μικράν αυτήν γωνίαν της γής να ζήσῃ κατά δύναμιν ήσυχος, επειδή ήτο κατάκοπος, επειδή είχε πολημώσει πολύ και επειδή η γεωγραφική της θέσις εΐναι τοιαύτη ώστε να μην θέλη να έχη εχθρούς ούτε τους Γερμανούς εις την Ξηράν, ούτε τους Άγγλους εις την θάλασσαν. Μέχρι της στιγμής εκείνης, της στιγμής κατά την οποίαν επνήγη η "Ελλην", η Ελλάς είχε, εκτός των ειρηνικών της διαθέσεων, πρόσθετον ασφαλίαν, δύο υπογραφάς, την Ιταλικήν, η οποία την είχε κατά πάσης εκ μέρους της επιθέσεως ασφαλίσει, και την Αγγλικήν, η οποία ήλθεν ως αυθόρμητος της ακεραιότητός της εγγύησις.

Εν τούτοις, όταν ολίγον μετά την "Ελλην" παρουσιάσθησαν απταί αποδείξεις η μελλούσης ιταλικής επιθέσεως, η Ελλάς, πεισθείσα ότι η μία υπογραφή δεν είχε αξίαν, δεν εστράφη ως ερώλει προς την άλλην, αλλ' εστράφη - το ενθυμείσθε, Εξοχότατε; - προς Υμάς. Και εζήτησε την προστασίαν την ιδικήν σας. Και τι απηντήθη τότε εις την Ελλάδα;... Τι απηντήθη δεν γνωρίζω καλάς. Γνωρίζω όμως εκ στόματος του αποθανόντος πρωθυπουργού μας, ότι η Γερμανία απήντησεν ότι η διόρθημάς μας συνιστά να μην δώσωμεν αφορμήν - να μην επιστρατευθώμεν δηλαδή - και να είμεθα ήσυχαι. Δεν εδώσωμεν λοιπόν αφορμήν, ενέωμεν ήσυχαι - διότι την προηγούμενην

μας είχαν κάμει και γεύμα ο Ιταλοί - οπότεν μας παρουσιάσθη με το τηλεσίγραφο ο πρέσβυς της Ιταλίας.

Τότε λοιπόν πού και προς ποιόν ηθέλατε να στραφή η Ελλάς;... Προς τους Ιταλούς, των οποίων είχε εις την τσέπη της, μαζί με τα θραύσματα των τορπιλλών, και την άνευ αξίας υπογραφήν; Αλλ' αυτοί της είχαν κηρύξει τον πόλεμον. Προς Υμάς; Αλλ' Υμείς ατυχώς ευρίσκασθε εκείνο ακριβώς το πρωί, εις τας 28 Οκτωβρίου, εις Φλωρεντίαν. Να μείνη μόνη; Αλλ' ούτε αεροπορίαν είχε, ούτε υλικόν, ούτε χρήματα, ούτε στόλον. Εστράφη λοιπόν προς την τελευταίαν εναπομείναν υπογραφήν: Προς τους Άγγλους. Και αυτοί, των οποίων εκαιέτο η Πατρίς, οι οποίοι ηγρύπνουν εις τας ακτάς της Μάγχης ανήσυχαι, οι οποίοι τότε - όπως το είχαν δηλώσει - δεν είχαν επαρκή τα μέσα δια την ιδίαν των προστασίαν, ήλθαν. Ήλθαν αμέσως, ν'ου αξιώσων, άνευ διαπραγματεύσεων, άνευ χαρτίων. Και μετ' ολίγας ημέρας, εις το Μέτωπον το οποίον είχαν ανοίξει εις τα βουνά της Ηπειρού ο βάνασος Ιταλικός αφηνιδισμός, έπιπταν Έλληνες στρατιώται και ο πρώτος Άγγλος αεροπόρος.

Τι συνέβη από τας ώρας εκείνας. Απέναντι του γνωρίζετε και Σεις και ο κόσμος ολόκληρος. Νικώνται οι Ιταλοί. Και νικώνται εκεί, στρατιωτικώς, σώμα προς σώμα, από ημάς, τους μικρούς, τους αδυνάτους. Όχι από τους Άγγλους. Διότι Άγγλος στρατιώτης δεν επάτησεν εις την Αλβανίαν. Νικώνται. Διατί; Διότι δεν έχουν ιδανικά, διότι δεν έχουν ψυχήν. Διότι...

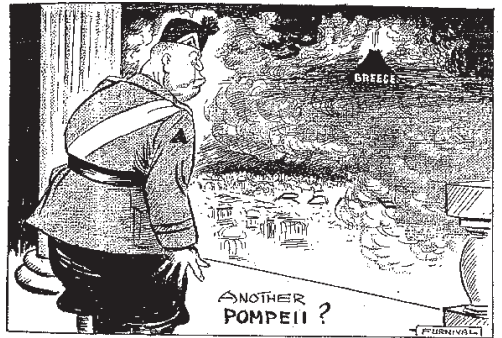
- Αλλ' αυτό είναι έξω του θέματος. Απέναντι της μάχης αυτής βέβαιον είναι, διότι μας εδηλώθη, ότι εμείνατε θεατής; "Η υπόθεσις αυτή, μας είπατε, δεν μ' ενδιαφέρει. Είναι ιστορία Ιταλική. Δεν θα επέμβω παρά μόνον όταν Αγγλικός στρατός αποβιβάσθῃ εις την Θεσσαλονίκην, εις μεγάλας ποσότητας". Θα ημμορούσαμεν, έκτοτε, Εξοχότατε, να Σας ερωτήσωμεν: "Και η Φλωρεντία;... Και το ότι την ημέραν ακριβώς κατά την οποίαν μας επιτίθεντο οι Ιταλοί, συνητάσθη μαζί τους εις τας όχθας του Ίρνου και παρεδίδατε την Ελλάδα;... Αλλά δεν ηθέλησωμεν. Μαζί με τα θραύσματα των ιταλικών τορπιλλών εκρύφαμεν εις την τσέπην μας και την Φλωρεντίαν και, όταν κάποιος αδιάκριτος μας την ενεθύμιζαν, απηντήσωμεν: "Διεφώνησαν". Τους εγέλασαν οι Ιταλοί". Διατί;

Διότι έτσι ηθέλωμεν να πιστεύωμεν. Διότι μας συνέφερον έτσι. Επειτα, καθώς επροχωρούμεν ημείς εις την Αλβανίαν, επροχώρουν και οι σχέσεις της Γερμανίας και της Ελλάδος. Ο Αγκυλωτός Σταυρός εκυμάτιζε εις το Μέγαρον της εν Αθήναις πρεσβείας σας την πρώτην του Έτους, καθήρχετο μεσιότητος όταν απέθνηκεν ο πρέσβυς

σας ήρχετο να συγχάρη τον νέον Πρωθυπουργόν, αι μεταξύ Υμών και ημών εμπορικοί συναλλαγαι είχαν επαναρρική και διεμαρτυρήθητε κάποτε εντόνος διότι μία εφημερίς της Αμερικικής έγραψεν ότι γερμανικά τάνκς παρουσιάσθησαν εις την Αλβανίαν. Όλα λοιπόν καλά. Ημεις εις την Αλβανίαν, Σεις θεαταί, και οι γγλοί σύμμαχοί μας με τα αεροπλάνα των, με τον Στόλον των... - ΜΟ-

τους Βουλγάρους, ν'ακούη τους Βουλγάρους ομιλούντας περί των "εθνικών των διεδικήσεων, και να στέκη αμέριμνος εν τη πεποιθήσει ότι οι Γερμανοί ευρίσκονται εις την Κούλαν δια να προφυλάξουν τα πετρέλαια τα ρουμανικά;...

Αλλ' έστω, ας τ' αφήσωμεν όλα αυτά, τα γενόμενα, τας δηλώσεις, την ιστορίαν και ας έλθομεν εις τα πράγματα. Φαίνεται - λέγουν του κόσμου τα ρα-

Η παρούσα γελοιογραφία, όπως και οι επόμενες αυτού του άρθρου, είναι βρεταννικές της εποχής του αγώνα. Αποτελούν δε βρεταννικές ομιολογίες της ελληνικής συνεισφοράς στον πόλεμο. Στην παρούσα ο Μουσσολίνι αναρωτιέται, βλέποντας την έκρηξη της ελληνικής αντίστασης, εάν βρίσκεται ενόπιον μιας άλλης Πομπηίας. Η εξέλιξη των γεγονότων δεικνύουν τους φόβους του.

NON. Γνωρίζετε πόσον προσεπαθήσαμεν να είναι το "ΜΟΝΟΝ" τούτο πραγματικόν;... Αρκεί να αναφερθή ότι, όταν εν Αγγλικόν αεροπλάνον έπεσεν εις την Θεσσαλονίκην, παρεκάλεσμεν τους Άγγλους να μη το σηκώσουν αυτοί. Δια να μη παρουσιασθούν έστω και δέκα γγλοί στρατιώται. Δια να μη παρεξηγηθώμεν, δια να μη δώσωμεν αφορμήν. Γελάτε;... Έχετε δίκαιον.

Αλλά κατά το διάστημα τούτο, ενώ εδω είχομεν όπως έχομεν σχέσεις, ενώ η εκ της στάσεως της Γερμανίας δημιουργηθείσα κάποια γαλήνη έμενε αδιατάρακτος, Σεις ηρχίστατε να συγκεντρώνετε στρατεύματα εις την Ρουμανίαν. Τα πρώτα ήσαν προς εκπαίδευσιν των Ρουμανών. Τα δεύτερα προς προστασίαν των πετρελαίων. Τα τρίτα δια να κρατήσουν τα σύνορα. Τα τέταρτα - αλλά τα τέταρτα πλέον ήσαν τριακοσiai χιλιάδες. Τότε ο υπογεγραμμένος μετέβη δημοσιογραφών εις την Βουλγαρίαν, επέρσεστο τον δρόμον το οποίον τώρα παρσούν οι στρατοί σας και επανελθόν ειπεν εις τον μακαρίτην Πρωθυπουργόν:

- Ο μέχρι Σόφιας δρόμος έχει τώρα, προφανώς, διαπλητυνηθή. Αι ζύλλια γέφυραι έχουν τώρα, προσφάτως, υποστηρίχθη με πασσάλους. Τα υπολείμματα της ΰλειας ευρίσκονται ακόμη εκεί. Είναι προφανές ότι οι Βουλγάροι έχουν ετοιμάσει τώρα, όπως όπως, τον δρόμον δια να περάσῃ στρατός;...

Και μετά τούτου;... Μετά τούτου, τί έπρεπε να κάμη η Ελλάς; Να ζητήσει βοήθειαν; Να μη ζητήσει; Να πιστεύσῃ; Να μη πιστεύσῃ; Να βλέπη τους Γερμανούς εις τα σύνορα με τα βουλγαρικά, να τους μετρά περνώντας τον Δούναβιν, να τους παρακολουθῇ εισερχομένους εις την Σόφραν, να τους βλέπει να συμμαχοούνται με

διόφωνα- ότι οι Γερμανοί θέλουν να εισβάλουν εις την Ελλάδα. Σας ερωτώμεν: ΔΙΑΤΙ; Αν η κατά της Ελλάδος επιχείρησις, ως συμφέρουσα εις τον Ίξονα, ήτο απ' αρχής αναγκαία, τότε δεν θα παρουσιάζετο προτεσσάρων μηνών μόνος ο κ. Γκράτσι εις τας τρεις το πρωί. Θα παρουσιάζοντο η Ιταλία και η Ιταλία μαζί, άλλως, με άλλο τηλεσίγραφο, άλλου περιεχομένου, άλλης προθεσμίας, άλλης μορφής.

Δεν υπήρχε, λοιπόν, απ' αρχής η κατά της Ελλάδος επιχείρησις εις τον Ίξονα αναγκαία. Είναι λοιπόν τώρα;... Αλλά διατί;... Μήπως δια να μη δημιουργηθή Μέτωπον κατά της Γερμανίας εις τα Βαλκάνια; Αλλ' αυτά είναι μυστητορήματα. Ούτε η μαχομένη Ελλάς, ούτε η Αγγλία - το λέγει σφόδρα το επίσημον ανακοινωθέν της προχθεσινής 6ης Μαρτίου, αλλά το λέγει σαφέστερον ακόμη η λογική - ούτε η Σερβία, ούτε η Τουρκία, έχουν λόγο να προκάλουν την εξάπλωσιν του πολέμου. Αυτός που είναι και όπου είναι, τους φθάνει. Αλλά τότε;... Μη δια να σωθούν εις την Αλβανίαν οι Ιταλοί;... Αλλά περί ποίου είδους σωτηρίας δια πρόκειται; Οι Ιταλοί δεν θα είναι ηττημένοι οριστικώς, τηλεσιδικώς, παγκοσμίως και αιωνίως μόλις και εις μόνον Γερμανός στρατιώτης πατήσι εις την Ελλάδα; Δεν θα φωνάζῃ ὅλος ο κόσμος ότι σφάντα πέντε εκατομμύρια αυτοί, αφού επετέθησαν εναντίον ημών που είμεθα μόλις οκτώ, εξήτησαν τώρα την βοήθειαν άλλων ογδοήντα πέντε εκατομμυρίων, δια να σωθούν;... Και εις το τέλος, αν θέλουν να σωθούν, δια να έλθουν άλλοι κατά τράπον απολύτως εξευτελιστικόν δι' αυτούς να τους σώσωμεν, αφού επετέθησαν εναντίον ημών χωρίς εξεταλιμούς; Ας φύγουν μόνον από την Αλβανί-

αν οι Ιταλοί. Ας ειπούν παντού ότι μας ενίκησαν, ότι εκουράσθησαν να μας κυνηγούν, ότι εχόρτασαν από δόξαν και ας φύγουν. Ημεις τους βοηθώμεν.

Αλλά θα μας ερωτήσετε ίσως, Εξοχότατε: "Καλό όλα αυτά. Και οι γγλοί;..." Αλλά τους Άγγλους, Εξοχότατε, δεν τους εφάρεμεν ημείς, τους έφεραν εις την Ελλάδα οι Ιταλοί. Τώρα λοιπόν εις αυτούς τους οποίους οι Ιταλοί, να τους ειπώμεν να φύγουν;... Και, έστω, να τους ειπώμεν να φύγουν. Αλλά εις ποιούς; Εις τους ζωντανούς. Πώς όμως θα διώξωμεν τους νεκρούς, αυτούς που έπεσαν εις τα βούνα μάς, αυτούς που προσγειώθηκαν εις την Αττικήν πληγωμένοι και αφήκαν εδω την τελευταίαν πνοήν, αυτούς οι οποίοι, ενώ εκαιέτο η πατρίς των, ήλθαν και ηγωνίσθησαν εδω, και έπεσαν εδω και ευρήκαν εδω ένα τάφον;... Ακούετε, Εξοχότατε, υπάρχουν στιμιαί οι οποίαι εις την Ελλάδα δεν γίνονται. Και αυτά είναι καθαρά στιμιαί. Ούτε τους νεκρούς, ούτε τους ζωντανούς ημπορούμεν να διώξωμεν. Δεν θα διώξωμεν κανένα, και θα σταθώμεν μαζί των, εδω, μέχρις ότου κάποια λάμψη ακτίς ηλίου και περάσῃ η καταιγίς.

Και Σεις; Σεις - λέγουν πάντοτε - θα επιχειρήσετε να εισβάλετε εις την Ελλάδα. Και ημείς, λαός αφελής ακόμη, δεν το πιστεύομεν. Δεν πιστεύομεν ότι στρατός με ιστορίαν και με παράδοσιν - αυτό και οι εχθροί του δεν το αρνούνται - θα θελήσῃ να κηλιδοθή δια μιας πράξεως πανθάλιας. Δεν πιστεύομεν ότι ένα Κράτος πάνοπλον, ογδοήντα πέντε εκατομμυρίων ανθρώπων, μαχομένων δια να δημουργήσῃ εις τον Κόσμον "νέαν τάξιν πραγμάτων" - τάξιν, φανταζόμεθα, αρετής - θα ζητήσῃ να πλευροκοπήσῃ ένα Έθνος μικρόν, που αγωνίζεται υπέρ της ελευθερίας του, μαχομένων προς μίαν Αυτοκρατορίαν σαρβάντα πέντε εκατομμυρίων.

Διότι τί θα κάμη ο Στρατός αυτός, Εξοχότατε, αν αντί πεζικού, πυροβολικού και μεραρχιών, στελλῃ η Ελλάς φύλακας εις τα σύνορά της ε'κοισι χιλιάδες τραυματίων, χωρίς πόδια, χωρίς χέρια, με τα αίματα και τους επδέσμούς, δια να τον υποδεχθώσιν;... Αυτούς τους στρατιώτας φύλακας θα υπάρξη στρατός δια να τους κτυπήσῃ;

Αλλ' όχι, δεν πρόκειται να γίνει αυτό. Ο ολίγος η πολὺς στρατός των Ελλήνων που είναι ελεύθερος, όπως εστάθη εις την Ήπειρον, θα σταθῃ, αν κληθή, εις την Θράκην. Και τί να κάμη;... Θα πολεμήσῃ. Και εκεί. Και θα αγωνισθῃ. Και εκεί. Και θα αποθάνῃ. Και εκεί. Και θ' αναμείνει την εκ Βερρολίον επιστροφήν του δρομέως, ο οποίος ήλθε προ πέντε ετών και έλαβε από την Ολυμπίαν τον φως, δια να μεταβάλῃ εις δαυλόν την λαμπράδα και φέρῃ την πυρκαϊάν εις τον μικρόν, την έκτασιν, αλλά μέγιστον αυτόν τόπον, ο οποίος, αφού έμαθε τον κόσμον όλον να ζῆ, πρέπει τώρα να τον μάθη και ν' αποθνήσκῃ.

Μετ' εζόχου τιμής
Γ. Α. ΒΛΑΧΟΣ

+

R
G
K
9

+

R
G
K
9

28 Οκτωβρίου 1940

Σε λίγες ημέρες θα γιορτάσουμε την Εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Πάλι παρελάσεις, λόγοι πανηγυρικοί, τα συνηθισμένα τόσα χρόνια τώρα. Θεωρώσα καλό εφέτος ευκαιρία της Επετείου αυτής να σας μεταφέρω κάποια στοιχεία για την Πατρίδα μας σχετικά με την προσφορά της τότε. Έτσι για να μην ξεχνάμε οι παλαιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι... Έτσι για να δούμε με αριθμούς και στοιχεία ποιοι είναι οι Έλληνες και η προσφορά τους και ποιοι οι φίλοι, εταίροι και σύμμαχοί μας, Ευρωπαίοι, Βαλκάνιοι και άλλοι. Έτσι μήπως μάθουν οι ηγέτες μας να μην εκλιπαρούν και παρακαλούν για πράγματα αυτονόητα π.χ. Σκόπια, Μακεδονία, Κύπρο, Αιγαίο κ.λπ. αλλά να απαιτούν και να διεκδικούν δυναμικά!!

Η Ελλάδα την περίοδο εκείνη ήταν η μοναδική χώρα που αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει τους στρατούς τεσσάρων (4) (να καλά διαβάσετε) κρατών ταυτόχρονα: **Αλβανίας, Ιταλίας, Γερμανίας και Βουλγαρίας. Ισχύοντα ορισμένα αδιάφευκτα στοιχεία:**

Ελλάς	219
Νορβηγία	61
Γαλλία	43
(η υπερδύναμη εποχής)	
Πολωνία	30
Βέλγιο	18
Ολλανδία	4
Γουγκολαβία	3
Τσεχοσλοβακία	0
Δανία	0

(Οι Δανοί παραδόθηκαν σε έναν μοτοσικλετιστή του Χίτλερ, που μετέφερε στον Δανό Βασιλιά αίτηση για διέλευση των Γερμανικών στρατευμάτων.)

Ανθρώπινες απώλειες
Οι νεκροί Έλληνες στρατιώτες ανήλθαν σε **13.676**

Κατά την διάρκεια της τετραπλής κατοχής που ακολούθησε τα κατοχικά στρατεύματα εκτέλεσαν:

Αλβανοί	1.165
(Πάργα, Παραμυθιά, Μαργαριτί)	
Ιταλοί	8.000
Βούλγαροι	25.000
Γερμανοί	50.000
Σύνολο	84.165

Συνολικές απώλειες σε ποσοστό επί του πληθυσμού

Ελλάς	10,8% (750.000)
Σοβ. Ένωση	2,8%
Ολλανδία	2,2%
Γαλλία	2%
Πολωνία	1,8%
Γουγκολαβία	1,7%
Βέλγιο	1,5%

Δηλώσεις πρωταγωνιστών
Ιουσήφ Στάλιν - Αρχηγός ΕΣΣΔ, (Μόσχα Ραδιοσταθμός)

Πολέμησα όπλα και νίκησα, μικροί εναντίον μεγάλων. Σας οφείλω ευγνωμοσύνη διότι κερδίσαμε χρόνο για αμυνθούμε. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας ευχαριστούμε. (Όταν ο Χίτλερ επέτρεξε στην Σοβ. Ένωση)

Αδόλφος Χίτλερ (από λόγο που εκφώνησε στο Ραϊχσταγκ στις 4/5/1941)

Χάρην της ιστορικής αλήθειας οφείλω να διαπιστώσω ότι μόνο οι Έλληνες, εξ όλων των αντιπάλων οι οποίοι με αντιμετώπισαν, πολέμησαν με παράπονον θάρρος και ύψιστον περφόρηση προς τον θάνατο.

Ουίνστον Τσόρτσιλ πρωθυπουργός Αγγλίας (από λόγο του στο BBC τις πρώτες μέρες του Ελληνο-Ιταλικού πολέμου)

Μέχρι τώρα λέγαμε ότι οι Έλληνες πολεμούσαν σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε ότι οι ήρωες πολεμούσαν σαν Έλληνες.
Φραγκλίνος Ρούσβελτ - Πρόεδρος ΗΠΑ (από ραδιοφωνικό λόγο στις 10/6/1943)

Είς την Ελλάδα παραστέθει την 28η Οκτωβρίου 1940 χρόνος 3 ωρών δια να αποφασίσει πόλεμο ή ειρήνη, αλλά και 3 ημερών ή 3 εβδομάδων ή 3 ετών προσημία να παρέλθο η απάντησή θα ήταν η ίδια.

Οι Έλληνες διδάξαν διήμεσου των αιώνων την αξιοπρέπειαν. Όταν όλος ο κόσμος είχε χάσει κάθε ελπίδα, ο Ελληνικός λαός τόλμησε να αμφισβητήσει το σήπτηνον του Γερμανικού τέρατος, αντιπάσσοντας το υπερήφανον του πνεύμα της ελευθερίας.

Παρατηρήσεις
Στις 10/4/1941, μετά την συνθηκολόγησή με την Γερμανία παραδίδονται τα οχυρά Παλιουρίζες και Ρούπελ. Οι Γερμανοί εκφράζουν τον θαυμασμό τους στους Έλληνες στρατιώτες και δηλώνουν ότι αποτελεί τιμή και υπερηφάνεια το ότι είχαν ως αντίπαλο έναν τέτοιο στρατό και ζητούν από τον Έλληνα διοικητή να εσπευρήσει το Γερμανικό στρατό ως ένδειξη τιμής και αναγνωρίσεως!

Η Γερμανική σημαία υψώνεται μόνο μετά από την πλήρη αποχώρηση όλων των Ελληνικών στρατευμάτων από την περιοχή.

Ένας Γερμανός αξιωματικός της αεροπορίας δήλωσε στον διοικητή της ομάδας μεραρχιών ανατολικής Μακεδονίας Αντιστράτηγου Δέδε ότι ο Ελληνικός στρατός ήταν ο πρώτος στρατός στον οποίο τα Στούκας δεν προκάλεσαν πανικό. "Οι στρατιώτες σας", είπε, "αντί να φεύγουν αλλόφρονες όπως έκαναν εις την Γαλλία και την Πολωνία μας πυροβόλουσαν από τις θέσεις τους".

Πηγή: Ελληνική αγωγή - τεύχος Απριλίου 2003

ΑΙΣΧΛΥΝΕ: ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟ ΕΜΕΙ, ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΣΕ ΑΝΤΙΣΤΕΞΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ, ΔΕΝ ΜΕΤΡΑΜΕ ΠΟΤΕ ΤΟ ΠΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΧΕΘΡΟΥ ΣΤΗΝ ΜΑΧΗ.

Ζήτω η ΕΛΛΑΣ! Ζήτω η 28^η Οκτωβρίου 1940!

Σε λίγες ημέρες εορτάζουμε την 68^η επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940. Από το τότε μεγαλείο της Ελληνικής ψυχής, αλλά και γενικότερα του ενδόξου παρελθόντος μας ως αντήλοιμο δυνάμη και κενόραγιο για το παρόν, αισιοδοξία, ελπίδα και έμπνευση για το μέλλον.

Σαν ελάχιστη συμβολή στην ιστορική μας μνήμη, συγκέντρωσα και παρουσιάζω ορισμένα κείμενα εκείνης της εποχής. Πιο κάτω βλέπετε πώς ο Γ. Α. Βλάχος (Γ.Α.Β.) εκδότης της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ" είδε το "ΟΧΙ" ενώ σε προηγουμένη σελίδα δημοσιεύεται η ανοικτή του προς τον Χίτλερ.

Π. Αϊβαλίδης

Καθημερινή, 29 Οκτωβρίου 1940

ΤΟ ΣΤΙΛΕΤΟΝ

[...] Αλλά διατί πριν εδώ κινήθη προς τον πρωθυπουργικόν οίκον ο φαειρότατος αντιπρόσωπος των και κινήθη εκεί εις την Ήπειρον ο στρατός των, δεν έρριπτον εν πρόχειρον βλέμμα εις την Ελληνικήν Ιστορίαν;... Πότε η Ελλάς παρεδόθη αμαχητί; Πότε ενικήθη πριν ποτίση το χόμα της με την τελευταίαν ρανίδα του αιματός της; Είς ποίαν στιγμήν έκαμε λογαριασμούς τον δυναμείων της προς τας δυνάμεις του αντιπάλου της, διά να μάθη έπειτα αν έχη την δυνατότητα να υπερασπίση την τιμήν της; Κράτος μικρόν με ιστορίαν μεγίστην, μήτηρ θηλάσασα την υφήλιν, φάρος λαμπροτάτου φωτός, η Ελλάς, καταυγάσασα τους αιώνας, έδωκεν εις όλην την ανθρωπότητα όχι μόνον την ζωήν, το φως, τον πολιτισμόν, τα γράμματα και τας τέχνας, αλλά και το παράδειγμα της αυτοθυσίας και του ηρωισμού, την Σαλαμίνα, τας Θερμοπύλας, το Ζάλογγον, το Σούλι, το Μεσολόγγι...

Κληρονόμοι πλούτου τόσον μεγάλου, βαρείς από τον φόρτον τόσον θηρύλου και τόσον παραδόσεων, πώς μας εφαντάσθησαν τώρα κύπτοντας εμπρός εις τα κατάσχητα των πετρελαίων και της βενζίνης και των μηχανοκίνητων μονάδων και αποφασίζοντας να παραδώσωμεν την ιστορίαν μας εις τους αριθμούς και εις τα πετρέλαια την τιμήν μας;... [...]

***

"Καθημερινή", 4 Νοεμβρίου 1940

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ!

[...] Λοιπόν;... Θα συνεχίσωμεν την συζήτησιν; Θα βάλωμεν κάτω έναν καφέν και θα σταθώμεν γύρω από το φλιτζάνι του οι απόλλεμοι, οι άχρηστοι, οι καφενοβίβοι, διά να πούμε, περί του ποιος θα νικήση και ποιος θα επικρατήσει;... Προς Θεού! Θα νικήση η Ελλάς! Όλους; ΟΛΟΥΣ! ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ! Χωρίς συλλογισμούς, χωρίς συζητήσεις, χωρίς κεφαλά, μυαλό δεν χρειάζεται. Χρειάζεται ενθουσιασμός και παραφορούση. Χρειάζεται θάρρος αλόγιστον και καρδιά. Με αυτό το υλικόν έγινεν ο Αγών του Εικοσιένα. Με αυτά τα όπλα νικούν οι λαοί. Ήρθατε να πάρετε την Ήπειρον;... ΔΕΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΔΙΝΟΜΕ. Έχετε Στρατούς, έχετε Στόλους, έχετε αεροπλάνα, είσαθε σαράντα πέντε εκατομμύρια και είμαστε πέντε. ΔΕΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΔΙΝΟΜΕ. Σα μας κάμπετε. ΔΕΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΔΙΝΟΜΕ. Και θα προχωρήσωμεν και θα νικήσωμεν και θα σας πετάξωμεν εις την θάλασσαν. Γίνετα;... Γίνετα, δεν γίνετα; Αυτό πρέπει να αισθάνετα και να βροντοφωνή η καρδιά. ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΗ.

[...] Θάρρος λοιπόν! Ό,τι θελωμεν αληθινά, με όλην μας την δύναμιν, γίνετα. Ό,τι αποφασίσωμεν με την ψυχήν μας γίνετα. ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΗ.

[...] Όλοι μαζί! Θα αγωνισθώμεν τώρα όλοι μαζί, θα ανθέξωμεν όλοι μαζί, θα προελάσωμεν όλοι μαζί, και μίαν ευλογημένην ημέραν, όταν θα διαλαλούν την ευτυχίαν μας οι κώδωνες των σημαιοστολιστών εκκλησιών μας, θα ψάλλωμεν όλοι μαζί ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ ΤΑ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ... [...]

Γ.Α.Β.

και μήκανε άλλοι μήνες άσχετοι και διώξαμε τους Ιταλούς και μηήκανε οι Τούρκοι Όχι, λάθος, θάνο, μου δίνεις τη γάμα σου.

Μπήκανε οι Γερμανοί και η γιαγιά μου έκλεισε τα παντζούρια για να μην τους βλέπει και τους έβλεπε κρυφά από τις γρίλιες και την έπιασε η μαμά της και την έδειρε. Κι άλλοι άνθρωποι κλείσανε τα παντζούρια τους γιατί τους σιχαινόταν. Κι εγώ σιχαινόμαι το γάλα. άμα κάνει πέτσα.

Και όλοι οι Γερμανοί ήτανε χάλια, αλλά ο πιο χάλια απ' όλους ήτανε ο Παλαιών Πατρών Γερμανός. Αυτός ήτανε από μητέρα Πατρινα, πατέρα Γερμανό και το μικρό του όνομα ήταν "Παλαιών" και δεν ξέρω ποτε γιορτάζει ούτε αν του φέρνανε δώρα. Αυτός πήγαινε μπροστά μπροστά και είχε μια ελληνική σημαία και την έσκισε και την πέταξε και την πάτησε και την έφτυσε. Και μετά πήρε μια γερμανικά, πιο σιδερωμένη και μετά πήγε στην Ακρόπολη και την έβαλε στην Ακρόπολη. Και ένα παιδί θυμωσε πάρα πολύ και πήγε με ένα φίλο του και την έβγαλε και την πέταξε στο κεφάλι ενός περασιτικού. Και τον έπληξε και τον λέγανε Νάστω και το παιδί Απόστολο Γκλέτσο και μετά επειδή ήτανε τόσο γενναίος, οι άνθρωποι θέλανε να τον κάνουνε υπερνομάρχη, αλλά κάνανε μια κυ-

ρία Φωφή.
Και μετά δεν ήτανε πια 28η Οκτωβρίου και όλοι πεινάανε και τρώγανε γάτες. Εμείς έχουμε μια γάτα η Λουλού, αλλά δεν την τρώμε γιατί την αγαπάμε, αλλά και γιατί είναι πολύ νευρική και τη φοβόμαστε. Κι εκτός από γάτες σκοτώσανε και τον αδελφό της γιαγιάς μου πάνω σε ένα βουνό που νομίζω ότι ήτανε η Παρνασσός χωρίς τις πίστες. Και μετά περάσανε τα χρόνια και οι Γερμανοί δεν θυμάμαι πώς φύγανε. Ή τους διώξαμε ή μας βαρέθηκαν.

Και τότε όλοι οι Έλληνες βγήκανε έξω και φιλιόντουσαν κι εμένα δεν μου αρρέναν να με φιλάνε οι φίλες της μαμάς μου γιατί έχουμε οσάδια. Άλλα εκείνη τη μέρα ήτανε πολύ σπουδαία και δεν τους ένοιαζε τους ηρωικούς Έλληνες που σολιάζανε ο ένας τον άλλον.

Και τώρα, από την χαρά μας βάζουμε την Ελληνική σημαία στο μπαλκόνι. Όμως εμείς δεν βάζουμε την ελληνική σημαία, γιατί όταν μετακομίσαμε τη χάσαμε. Και πάρα 28 Οκτωβρίου ντρεπόμαστε κάθε πολε, αλλά τον υπόλοιπο χρόνο το ξεχνάμε και δεν πάμε να αγοράσωμε μια καινούργια. Αυτά και ελπίζω να μην ξανάρθουν οι Γερμανοί. Ελπίζω επίσης η εκθήση να είναι τρεις σελίδες και ελπίζω μετά να πάμε στο Βιλιάς Σέντερ, να μην δεν έχω δεν ακόμα το Σκούμπι Ντου.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου!
Για την αδέσποτη και μεταφορά:
Παν. Αϊβαλίδης

Έκθεση άγνωστης Μαθήτριας με θέμα: Η 28η Οκτωβρίου

Η 28η Οκτωβρίου είναι μια πάρα πολύ σπουδαία μέρα. Η 27η Οκτωβρίου και η 29η Οκτωβρίου δεν "λένε" και πάρα πολλά πράγματα. Η 28η Οκτωβρίου κάτι λέει άμα σε λένε Δημήτρη, Ο Δημήτρη της Καπλακλής που τον λένε Δημήτρη και πάει Δευτέρα, χαίρεται πάρα πολύ που τον λένε Δημήτρη γιατί γιορτάζει και παίρνει πάρα πολλά παιχνίδια και είναι πάρα πολύ τυχερός. Ενώ άμα σε λένε Νεκτάριο δεν είναι και πολύ τυχερός, γιατί κανέναν δεν ξέρει ποτε γιορτάζουν οι Νεκτάριοι, γιατί ένα παιδί που το λένε Νεκτάριο μου είπε ότι κάποτε γιορτάζον ακόμα και οι Νεκτάριοι, αλλά επειδή κανένας άνθρωπος στον κόσμο δεν ξέρει ποτε γιορτάζουν οι Νεκτάριοι, αυτό το παιδί είναι πολύ

στενωχωρημένο και τρέχουν και οι μύξες του.

Η 28η Οκτωβρίου είναι μια πάρα πολύ σπουδαία μέρα άμα πεφτει Δευτέρα, γιατί έχουμε τριήμερο και πάμε εκδρομή στο χωριό του μπαμπά μου. Εκτός αν δεν πάμε, γιατί η μαμά μου δεν χωνεύει τη μαμά του μπαμπά μου, ενώ χωνεύει πάρα πολύ τη δική της μαμά που δεν τη χωνεύει ο μπαμπάς μου, οπότε μπορεί να μείνουμε και σπίτι.

Εμείς τα παιδιά είμαστε πάρα πολύ περήφανα που έχουμε την 28η Οκτωβρίου. Γιατί πριν γίνει η 28η Οκτωβρίου, είχανε να γιορτάζουμε μόνο την 25η Μαρτίου. Την 28η Οκτωβρίου πηγαίνανε σχολείο κανονικά γιατί δεν υπήρχε 28η Οκτωβρίου. Δηλαδή υπήρχε 28η Οκτωβρίου, αλλά κανένας δεν το έκανε θέμα γιατί δεν είχανε

μπει οι Γερμανοί. Έπρεπε πρώτα να μπου οι Γερμανοί και μετά να γίνει μια μέρα της προκοπής.

Εγώ είμαι πολύ περήφανη Ελληνοπούλα. Νιώθω ένα ρίγος. Και μόλις το είπα στη μαμά μου μου έβαλε θερμομέτρο και είχα 37,4 και μου έδωσε σιρόπι και μου πέρασε το ρίγος. Η γιαγιά μου νιώθε ένα ρίγος από μόνη της, γιατί εκείνη την έζησε την 28η Οκτωβρίου και πρέπει να την πέρασε πάρα πολύ ωραία.

Η κυρία Χρυσάνθη, η δασκάλα μας, μου είπε ότι την 28η Οκτωβρίου ήρθε ο Ιταλός πρόεδρος στο σπίτι του Ιωάννη Μεταξά, νύχτα, χωρίς να τηλεφωνήσει πρώτα και τον ρώτησε αν μπορούσε να πάσουν την Ελλάδα και να την έχουνε για δικιά τους σ' όλη του τη ζωή. Και ο Ιωάννης Μεταξάς τοσάντησε που τον ζήτησαν και είπε "Όχι". Κι αυτό το "Όχι" το είπε πολύ ηρωικά γι' αυτό κι εμείς το λέμε "το ηρωικό Όχι".

Κι εμένα όταν ήρθε η Χαρούλα σπίτι μου, μου ζήτησε άδελ μου τις Μπάρμπι και τη Σίντι αστροναύτη, της είπα ηρωικά "Όχι" γιατί δεν είναι καθόλου ευγενικό αυτό που έκανε ο Ιταλός πρόεδρος και η Χαρούλα. Άμα θέλεις να χαρίσεις κάτι το κάνεις από μόνος σου. Κι ο κύριος Μεταξάς δεν ήθελε να χαρίσει την Ελλάδα ούτε εγώ τη Σίντι αστροναύτη.

Και μετά τους πολεμήσαμε τους Ιταλούς. Δηλαδή, εγώ δεν τους πολεμήσα γιατί δεν είχα γεννηθεί ακόμα. Ούτε ο μπαμπάς ούτε η μαμά. Η μαμά δεν ξέρω ποτε γεννήθηκε γιατί όποτε τη ρωτώ "μαμά, πόσαν χρόνων είσαι;" μου απαντάει "μήπως είδες το Βετεξ της κουζίνας".

Και μετά πέρασε η 28η Οκτωβρίου

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΜΕΛΩΝ Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΪΒΑΛΗΣ Παν. Νικόλαος	210 5024209	6936064998
ΑΪΒΑΛΗΣ Διον. Παναγιώτης	210 2711111	6936064999
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Βασ. Μάριος	210 2929248	6979110691
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος	210 5148351	6973037613
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιω. Ευάγγελος	210 9418560	6976886838
ΚΑΛΛΙΑΝΙΩΤΗΣ Χαρ. Ηλίας	210 8612196	6977264474
ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ Κων. Ηλίας	210 5743926	6974728106
ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ Χρ. Μαρία	210 9703892	6973684504
ΤΑΛΟΥΜΗ Βασ. Ευαγγελία	210 9351703	6977456036
ΤΑΛΟΥΜΗΣ Ιω. Βασίλειος	210 9336074	6947079309
ΤΣΑΜΠΗ Χαρ. Ελένη	210 8655795	6977413229